

Sygn. akt V K 283/21

0.1. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2023 roku

**Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym
w składzie:**

Przewodniczący SSO Agnieszka Brygidyr-Dorosz

Ławnicy Beata Kostyra

Elżbieta Kościeszka-Jaworska

Protokolant: Beata Jancy, Magdalena Lewandowska-Rosa, Anna Tchórzewska

w obecności prokuratora Jakuba Kłosińskiego, Waleriana Janasa, Grzegorza Łaby,

przy udziale oskarżyciela posiłkowego M. N. (1),

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2022 roku, 15 czerwca 2022 roku, 01 lipca 2022 roku, 28 września 2022 roku, 17 października 2022 roku, 16 listopada 2022 roku, 12 stycznia 2023 roku, 15 lutego 2023 roku, 09 marca 2023 roku, 10 maja 2023 roku, 15 maja 2023 roku, 19 maja 2023 roku,

sprawy:

1. **R. K.**, urodzonego (...) w A., syna A. i B. z domu K.,
2. **M. R. (1)**, urodzonego (...) w K., syna J. i J. z domu R.,
3. **K. R.**, urodzonej (...) w W., córki M. i I. z domu N.,

oskarżonych o to, że:

I. w okresie od 11 do 19 listopada 2020 roku w W. przy ul. (...) i przy Al. (...) oraz w innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dopuścili się wobec M. N. (1) czynu polegającego na zabranii w celu przywłaszczenia rzeczy ruchomych w postaci telefonu marki X. (...) i karty płatniczej wydanej przez (...) Bank (...) S.A. przy użyciu przemocy polegającej na ścisaniu jego szyi ramieniem i uciskaniu kolanem jego klatki piersiowej oraz przy użyciu gróźb pozbawienia życia, a także uzyskaniu w ten sposób kodu PIN do konta użytkownika w aplikacji mobilnej ww. banku, a następnie pozbawieniu go wolności na czas od 11 do 19 listopada 2020 r., tj. okres dłuższy niż 7 dni, podczas którego zasłonięto mu twarz workiem, skrępowano ręce plastikowymi opaskami i przetrzymywano go początkowo w pojeździe, a następnie w zamkniętym pomieszczeniu, po uprzednim przywiązaniu jego rąk i nóg linkami do łóżka i oklejeniu ich taśmą, przy czym w okresie od 12 do 13 listopada 2020 r. wykorzystując jego uzależnienie od sprawców polecono mu doprowadzenie S. N. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem znacznej wartości w postaci pieniędzy w kwocie 362 250,00 zł w celu osiągnięcia przez sprawców korzyści majątkowej w ten sposób, że grożąc mu przecięciem ścięgien i obcięciem palców polecono mu nakłonienie jej do przelewu ww. środków poprzez wprowadzenie jej w błąd co do zamiaru wykorzystania ich na zakup mieszkania, w wyniku czego S. N. przelała w dniu 13 listopada 2020 r. ww. kwotę na rachunek M. N. (1) o numerze (...), a ponadto w okresie od 12 do 19 listopada 2020 roku posługując się kartą płatniczą, telefonem i kodem PIN uzyskanymi od M. N. (1) w wyniku zastosowania przemocy i groźby jej użycia zabrano z ww. rachunku w celu przywłaszczenia po uprzednim przełamaniu zabezpieczenia w

postaci kodu PIN pieniądze w łącznej kwocie 479 125,30 zł, na które składała się kwota 478 955,30 zł z tytułu wypłat i przelewów, w tym przelewów na łączną kwotę 319 945, 30 zł na rachunek (...) w banku (...) w E. oraz kwota 170 zł z tytułu prowizji, przy czym zachowanie R. K. polegało na ujęciu M. N. (1) w dniu 11 listopada 2020 r. przy użyciu przemocy, pozbawieniu go wolności, umieszczeniu go w samochodzie i transportowaniu pomiędzy poszczególnymi lokalizacjami, utworzeniu na jego dane rachunku w banku (...) w E., wynajęciu lokalu, w którym pokrzywdzony był przetrzymywany i wykonaniu przelewów i wypłat z rachunku pokrzywdzonego, zachowanie M. R. (1) polegało na ujęciu M. N. (1) w dniu 11 listopada 2020 r. przy użyciu przemocy, pozbawieniu go wolności, umieszczeniu go w samochodzie i transportowaniu pomiędzy poszczególnymi lokalizacjami, wielokrotnym uderzeniu go pałą teleskopowa i rażeniu go prądem przy użyciu paralizatora, a także pilnowaniu go podczas gdy pokrzywdzony był pozbawiony wolności, zaś zachowanie K. R. polegało na nakłonieniu M. N. (1) do opuszczenia miejsca zamieszkania o uzgodnionej przez nią ze współsprawcami godzinie, co umożliwiło pozbawienie go wolności, a także na udzielaniu S. N. pomocy przy dokonywaniu w banku opisanego wyżej przelewu, czym sprawcy działali na szkodę M. N. (1) i S. N., przy czym M. R. (1) czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za czyn z art.282 k.k. w zb. z art. 280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. w ciągu 5 lat po odbyciu w całości kary 3 lat pozbawienia wolności wymierzonej mu za ww. czyn wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z 18 marca 2015 r. sygn. akt II K 1026/14,

tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.279§1 k.k. w zb. z art.189§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k., zaś w stosunku do M. R. (1) dodatkowo w zw. z art.64§2 k.k.,

a ponadto R. K. oraz

4. ***M. O.***, urodzonej (...) w W., córki A. i U. z domu P.,

oskarżonych o to, że:

II. w okresie od 16 listopada 2020 r. do 21 lutego 2021 r. w nieustalonym miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu, posiadali środki płatnicze w postaci pieniędzy w kwocie 69 000 EUR pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego z art.280§1 k.k. w zb. z art.18§1 k.k. w zw., z art.286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 279§1 k.k. w zb. z art.189§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego na szkodę M. N. (1) i S. N., a ponadto środków tych używali oraz dokonywali ich transferów i konwersji w ten sposób, że R. K. ww. środki przelane z rachunku M. N. (1) na rachunek (...) w banku (...) w E. wymienił na kryptowalutę Bitcoin (BTC), a następnie za pośrednictwem portfeli BTC wygenerowanych w serwisie (...) powiązanych z ww. rachunkiem w dniach 18-19 listopada 2020 r. przelał kwotę 4,52205632 BTC, co stanowiło równowartość ok. 316 000 PLN, na portfel BTC o adresie (...), prowadzony dla siebie w kantorze kryptowalut (...) sp. z o.o., po czym przeprowadził dalsze operacje na ww. środkach, dokonując ich konwersji i wypłaty na rachunek (...) w (...) Banku (...) S.A. oraz przekazując środki płatnicze w postaci kryptowaluty Bitcoin w licznie 1,09270826 BTC, co stanowiło równowartość 74 793,80 PLN, na portfel BTC o adresie (...) prowadzony dla M. O. przez kantor kryptowalut (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., zaś M. O. przyjęła ww. środki płatnicze na ww. portfel oraz dokonała konwersji części ww. kwoty, tj. 0,85749256 BTC na złote (PLN) i jej wypłaty na rachunek (...) w (...) Banku (...) S.A., w wyniku czego znacznie utrudnili, a częściowo uniemożliwili stwierdzenie przestępstwa pochodzenia ww. środków, ich wykrycie i zajęcie,

tj. o czyn z art.299§1 k.k.,

a nadto M. R. (1) oskarżonego o to, że:

III. w okresie od 12 listopada do 19 listopada 2020 r. w nieustalonym miejscu, w celu wywarcia wpływu na M. N. (1), będącego świadkiem przestępstwa z art.280§1 k.k. w zb. z art.18§1 k.k. w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.279§1 k.k. w zb. z art.189§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego na jego szkodę oraz szkodę jego matki S. N., wielokrotnie używał wobec M. N. (1) groźby bezprawnej pozbawienia życia jego oraz S. N., tj. osoby najbliższej, między innymi poprzez wrzucenie do ich mieszkania granatu, w razie złożenia zawiadomienia o przestępstwie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w całości kar wymierzonych mu za umyślne

przestępstwa podobne, tj. kary 3 lat pozbawienia wolności wymierzonej za przestępstwo z art. 282 k.k. w zb. z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z 18 marca 2015 r. sygn. akt II K 1026/14 i kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej za przestępstwo z art. 280§1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z 12 stycznia 2016 r., sygn. akt II K 1069/08,

tj. o czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonych R. K., M. R. (1) i K. R. w ramach czynu zarzucanego im w pkt I części wstępnej wyroku uznaje za winnych tego, że w okresie od 11 do 19 listopada 2020 roku w W. przy ul. (...) i przy Al. (...) oraz w innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dopuścili się wobec M. N. (1) czynu polegającego na zabrananiu w celu przywłaszczenia rzeczy ruchomych w postaci telefonu marki X. (...) o nieustalonej wartości i karty płatniczej wydanej przez (...) Bank (...) S.A. przy użyciu przemocy polegającej na ściskaniu jego szyi ramieniem i uciskaniu kolanem jego klatki piersiowej oraz przy użyciu gróźb pozbawienia życia, a także uzyskaniu w ten sposób kodu PIN do konta użytkownika w aplikacji mobilnej ww. banku, a następnie po zasłonięciu M. N. (1) twarzy workiem wzięli go i po skrupowaniu rąk plastikowymi opaskami w ww. okresie przetrzymywali w dwóch samochodach, a następnie przetrzymywali w lokalu mieszkalnym znajdującym się w W., przy ul. (...) po uprzednim przywiązaniu jego rąk i nóg linkami do łóżka i oklejeniu ich taśmą, w czasie którym M. R. (1) wielokrotnie uderzał go pałką teleskopową i raził prądem przy użyciu paralizatora, czym działali w celu zmuszenia M. N. (1) do przekazania im całości środków pieniężnych pozyskanych ze sprzedaży mieszkania położonego przy ul. (...) W., przy czym w okresie od 12 do 13 listopada 2020 r. wykorzystując dodatkowo uzależnienie M. N. (1) od siebie polecieli mu doprowadzenie S. N. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem znacznej wartości w postaci pieniędzy w kwocie 362 250,00 zł w celu osiągnięcia przez sprawców korzyści majątkowej w ten sposób, że grożąc mu przecięciem ścięgien i obcięciem palców polecieli mu nakłonienie S. N. do przelewu ww. środków poprzez wprowadzenie jej w błąd co do zamiaru wykorzystania ich na zakup mieszkania, w wyniku czego S. N. przelała w dniu 13 listopada 2020 r. ww. kwotę na rachunek M. N. (1) o numerze (...), a ponadto w okresie od 12 do 19 listopada 2020 roku posługując się kartą płatniczą, telefonem i kodem PIN uzyskanymi od M. N. (1) w wyniku zastosowania przemocy i groźby jej użycia zabrali z ww. rachunku w celu przywłaszczenia po uprzednim przelamaniu zabezpieczenia w postaci kodu PIN pieniądze w łącznej kwocie 479 125,30 zł, na które składała się kwota 478 955,30 zł z tytułu wypłat i przelewów, w tym przelewów na łączną kwotę 319 945,30 zł na rachunek (...) w banku (...) w E. oraz kwota 170 zł z tytułu prowizji, przy czym zachowanie R. K. polegało na ujęciu M. N. (1) w dniu 11 listopada 2020 r. przy użyciu przemocy, pozbawieniu go wolności, umieszczeniu go w samochodzie i transportowaniu pomiędzy poszczególnymi lokalizacjami, utworzeniu na jego dane rachunku w banku (...) w E., wynajęciu lokalu, w którym pokrzywdzony był przetrzymywany i wykonaniu przelewów i wypłat z rachunku pokrzywdzonego, zachowanie M. R. (1) polegało na ujęciu M. N. (1) w dniu 11 listopada 2020 r. przy użyciu przemocy, pozbawieniu go wolności, umieszczeniu go w samochodzie i transportowaniu pomiędzy poszczególnymi lokalizacjami, wielokrotnym uderzeniu go pałką teleskopową i rażeniu go prądem przy użyciu paralizatora, a także pilnowaniu go podczas gdy pokrzywdzony był pozbawiony wolności, zaś zachowanie K. R. polegało na nakłonieniu M. N. (1) do opuszczenia miejsca zamieszkania o uzgodnionej przez nią ze współsprawcami godzinie, co umożliwiło pozbawienie go wolności, a także na udzielaniu S. N. pomocy przy dokonywaniu w banku opisanego wyżej przelewu, czym sprawcy działali na szkodę M. N. (1) i S. N., przy czym M. R. (1) czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64§1 k.k. i odbyciu kary co najmniej roku pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 29 kwietnia 2014 roku do 28 kwietnia 2017 roku, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 18 marca 2015 roku, sygn. akt II K 1026/14 za przestępstwo z art. 282 k.k. w zb. z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., to jest za winnych czynu z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 252§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k., zaś w odniesieniu do M. R. (1) czynu z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 252§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. i za to na podstawie powołanych przepisu skazuje ww. oskarżonych, a na podstawie art. 252§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. wymierza:

- oskarżonemu R. K. karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokości jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

- oskarżonemu M. R. (1) karę 6 (sześciu) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokości jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

- oskarżonej K. R. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokości jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

II. oskarżonego R. K. w ramach czynu zarzucanego w pkt II części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że w okresie od 16 listopada 2020 r. do 21 lutego 2021 r. w nieustalonym miejscu na terenie Polski, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru posiadał środki płatnicze w postaci pieniędzy w kwocie 69 000 EUR pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego z art.280§1 k.k. w zb. z art.18§1 k.k. w zw., z art.286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 279§1 k.k. w zb. z art.252§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego na szkodę M. N. (1) i S. N., a ponadto środków tych używał oraz dokonywał ich transferów i konwersji w ten sposób, że ww. środki przelane z rachunku M. N. (1) na rachunek (...) w banku (...) w E. wymienił na kryptowalutę Bitcoin (BTC), a następnie za pośrednictwem portfeli BTC wygenerowanych w serwisie (...) powiązanych z ww. rachunkiem w dniach 18-19 listopada 2020 r. przelał kwotę 4,52205632 BTC, co stanowiło równowartość ok. 316 000 PLN, na portfel BTC o adresie (...), prowadzony dla siebie w kantorze kryptowalut (...) sp. z o.o., po czym przeprowadził dalsze operacje na ww. środkach, dokonując ich konwersji i wypłaty na rachunek (...) w (...) Banku (...) S.A., w wyniku czego znacznie utrudnił a częściowo uniemożliwił stwierdzenie przestępnego pochodzenia ww. środków, ich wykrycie i zajęcie, to jest za winnego czynu z art.299§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. i za to skazuje go i na podstawie art.299§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokości jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

III. oskarżoną M. O. uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt II części wstępnej wyroku

IV. oskarżonego **M. R. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt III części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że w okresie od 12 listopada do 19 listopada 2020 r. w nieustalonym miejscu oraz w W. przy Al. (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu wywarcia wpływu na M. N. (1), będącego świadkiem przestępstwa z art.280§1 k.k. w zb. z art.18§1 k.k. w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.279§1 k.k. w zb. z art.252§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego na jego szkodę oraz szkodę jego matki S. N., wielokrotnie używał wobec M. N. (1) groźby bezprawnej pozbawienia życia jego oraz S. N., tj. osoby najbliższej, między innymi poprzez wrzucenie do ich mieszkania granatu, w razie złożenia zawiadomienia o przestępstwie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu po odbyciu w okresie od 29 kwietnia 2014 roku do 28 kwietnia 2017 roku, kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 18 marca 2015 roku, sygn. akt II K 1026/14 za przestępstwo z art.282 k.k. w zb. z art. 280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k., to jest za winnego czynu z art.245 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. zw. z art.64§1 k.k. i za to skazuje go, a na podstawie art.245 k.k. wymierza jemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art.85§1 k.k., art.86§1 i 2 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności oraz kar grzywny wymierzonych oskarżonemu R. K. w pkt I i II wyroku wymierza karę łączną 6 (sześciu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokości jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

VI. na podstawie art.85§1 k.k., art.86§1 i 2 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu M. R. (1) w pkt I i III wyroku wymierza karę łączną 7 (siedmiu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 46§1 k.k. orzeka wobec oskarżonych R. K., M. R. (1) i K. R. solidarny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz S. N. kwoty 362 250 (trzysta sześćdziesiąt dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt złotych) zł, a na rzecz M. N. (1) kwoty 116 875,00 (sto szesnaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt pięć złotych) zł,

VIII. na podstawie art.63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej w pkt IV wyroku wobec oskarżonego R. K. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 01 kwietnia 2021 roku godz. 06:10 do dnia 26 maja 2023 roku,

IX. na podstawie art.63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej w pkt V wobec oskarżonego M. R. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 01 kwietnia 2021 roku godz. 06:00 do dnia 26 maja 2023 roku,

X. na podstawie art.63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonej K. R. w pkt I kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej okres zatrzymania od dnia 01 kwietnia 2021 roku godz. 06:00 do dnia 02 kwietnia 2021 roku,

XI. na podstawie art.44§2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych z dnia 03 stycznia 2022 r. (k.1610) w postaci pałki teleskopowej koloru czarnego z pokrowcem,

XII. na podstawie art.230§2 k.p.k. zwraca oskarżonemu R. K. dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowego marki S. (...) opisany w wykazie dowodów rzeczowych z dnia 01 lipca 2021 r. (k.1015),

XIII. na podstawie art.230§2 k.p.k. zwraca A. S. (1) dowód rzeczowy w postaci umowy najmu lokalu mieszkalnego opisany w wykazie dowodów rzeczowych z dnia 10 czerwca 2021 r. (k.929), pozostawiając w aktach sprawy jej kserokopię poświadczoną za zgodność z oryginałem;

XIV. na podstawie art. 618§1 pkt 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. kwotę 6715, 80 zł (sześć tysięcy siedemset piętnaście złotych 80/00 groszy), w tym stawka podatku VAT, tytułem pomocy prawnej udzielanej oskarżonej K. R. z urzędu;

XV. na podstawie art.618§1 pkt 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. A. D. kwotę 6420,60 zł (sześć tysięcy czterysta dwadzieścia złotych 60/00 groszy), w tym stawka podatku VAT, tytułem pomocy prawnej udzielanej oskarżonemu M. R. (1) z urzędu;

XVI. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonych R. K., M. R. (1) i K. R. od ponoszenia kosztów sądowych i opłaty, zaś na podstawie art. 632 k.p.k. kosztami sądowymi w części uniewinniającej oskarżoną M. O. obciąża Skarb Państwa.

Agnieszka Brygidyr-Dorosz

Beata Kostyra Elżbieta Kościeszka-Jaworska

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 283/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.-1.1.3	<p>1. R. K.</p> <p>2. M. R. (1)</p> <p>3. K. R.</p>	<p>I. Oskarżeni R. K., M. R. (1) i K. R. zostali uznani za winnych tego, że w okresie od 11 do 19 listopada 2020 roku w W. przy ul. (...) i przy Al. (...) oraz w innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dopuścili się wobec M. N. (1) czynu polegającego na zabraniu w celu przywłaszczenia rzeczy ruchomych w postaci telefonu marki X. (...)</p>	

o nieustalonej wartości i karty płatniczej wydanej przez (...) Bank (...) S.A. przy użyciu przemocy polegającej na ściskaniu jego szyi ramieniem i uciskaniu kolanem jego klatki piersiowej oraz przy użyciu gróźb pozbawienia życia, a także uzyskaniu w ten sposób kodu PIN do konta użytkownika w aplikacji mobilnej ww. banku, a następnie po zasłonięciu M. N. (1) twarzy workiem wzięli go i po skrępowaniu rąk plastikowymi opaskami w ww. okresie przetrzymywali w dwóch samochodach, a następnie przetrzymywali w lokalu mieszkalnym znajdującym się w W., przy ul. (...) po uprzednim przywiązaniu jego rąk i nóg linkami do łóżka i oklejeniu ich taśmą, w czasie którym M. R. (1) wielokrotnie uderzał go pałąk teleskopową i raził prądem przy użyciu paralizatora, czym działali w celu zmuszenia M. N. (1) do przekazania im całości środków pieniężnych pozyskanych ze sprzedaży mieszkania położonego przy ul. (...) W., przy czym w okresie od 12 do 13 listopada 2020 r. wykorzystując dodatkowo uzależnienie M. N. (1) od siebie polecieli mu doprowadzenie S. N. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem znacznej wartości w postaci pieniędzy w kwocie 362 250,00 zł w

celu osiągnięcia przez sprawców korzyści majątkowej w ten sposób, że grożąc mu przecięciem ścięgien i obciążeniem palców polecieli mu nakłonienie S. N. do przelewu ww. środków poprzez wprowadzenie jej w błąd co do zamiaru wykorzystania ich na zakup mieszkania, w wyniku czego S. N. przełała w dniu 13 listopada 2020 r. ww. kwotę na rachunek M. N. (1) o numerze (...), a ponadto w okresie od 12 do 19 listopada 2020 roku posługując się kartą płatniczą, telefonem i kodem PIN uzyskanymi od M. N. (1) w wyniku zastosowania przemocy i groźby jej użycia zabrali z ww. rachunku w celu przywłaszczenia po uprzednim przełamaniu zabezpieczenia w postaci kodu PIN pieniądze w łącznej kwocie 479 125,30 zł, na które składała się kwota 478 955,30 zł z tytułu wypłat i przelewów, w tym przelewów na łączną kwotę 319 945, 30 zł na rachunek (...) w banku (...) w E. oraz kwota 170 zł z tytułu prowizji, przy czym zachowanie R. K. polegało na ujęciu M. N. (1) w dniu 11 listopada 2020 r. przy użyciu przemocy, pozbawienia go wolności, umieszczeniu go w samochodzie i transportowaniu pomiędzy poszczególnymi lokalizacjami, utworzeniu na jego dane rachunku w banku (...) w

E., wynajęciu lokalu, w którym pokrzywdzony był przetrzymywany i wykonaniu przelewów i wypłat z rachunku pokrzywdzonego, zachowanie M. R. (1) polegało na ujęciu M. N. (1) w dniu 11 listopada 2020 r. przy użyciu przemocy, pozbawieniu go wolności, umieszczeniu go w samochodzie i transportowaniu pomiędzy poszczególnymi lokalizacjami, wielokrotnym uderzeniu go pałą teleskopowa i rażeniu go prądem przy użyciu paralizatora, a także pilnowaniu go podczas gdy pokrzywdzony był pozbawiony wolności, zaś zachowanie K. R. polegało na nakłonieniu M. N. (1) do opuszczenia miejsca zamieszkania o uzgodnionej przez nią ze współsprawcami godzinie, co umożliwiło pozbawienie go wolności, a także na udzielaniu S. N. pomocy przy dokonywaniu w banku opisanego wyżej przelewu, czym sprawcy działali na szkodę M. N. (1) i S. N., przy czym M. R. (1) czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64§1 k.k. i odbyciu kary co najmniej roku pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 29 kwietnia 2014 roku do 28 kwietnia 2017 roku, orzeczonej wyrokiem Sądu

Rejonowego w Piasecznie z dnia 18 marca 2015 roku, sygn. akt II K 1026/14 za przestępstwo z art.282 k.k. w zb. z art. 280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k., to jest za winnych czynu z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.279§1 k.k. w zb. z art. 252§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k., zaś w odniesieniu do M. R. (1) czynu z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.279§1 k.k. w zb. z art. 252§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. w zw. z art.64§2 k.k.

2. **Nadto R. K.** został uznany za winnego tego, że w okresie od 16 listopada 2020 r. do 21 lutego 2021 r. w nieustalonym miejscu na terenie Polski, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru posiadał środki płatnicze w postaci pieniędzy w kwocie 69 000 EUR pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego z art.280§1 k.k. w zb. z art.18§1 k.k. w zw., z art.286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 279§1 k.k. w zb. z art.252§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego na szkodę M. N. (1) i S. N., a ponadto środków tych używał oraz dokonywał ich

transferów i konwersji w ten sposób, że ww. środki przelane z rachunku M. N. (1) na rachunek (...) w banku (...) w E. wymienił na kryptowalutę Bitcoin (BTC), a następnie za pośrednictwem portfeli BTC wygenerowanych w serwisie (...) powiązanych z ww. rachunkiem w dniach 18-19 listopada 2020 r. przelał kwotę 4,52205632 BTC, co stanowiło równowartość ok. 316 000 PLN, na portfel BTC o adresie (...), prowadzony dla siebie w kantorze kryptowalut (...) sp. z o.o., po czym przeprowadził dalsze operacje na ww. środkach, dokonując ich konwersji i wypłaty na rachunek (...) w (...) Banku (...) S.A., w wyniku czego znacznie utrudnił a częściowo uniemożliwili stwierdzenie przestępnego pochodzenia ww. środków, ich wykrycie i zajęcie, to jest za winnego czynu z art.299§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k.,

3. *Dodatkowo M. R. (1)* został uznany za winnego tego, że w okresie od 12 listopada do 19 listopada 2020 r. w nieustalonym miejscu oraz w W. przy Al. (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu wywarcia wpływu na M. N. (1), będącego świadkiem przestępstwa z art.280§1 k.k. w zb. z art.18§1 k.k. w zw. z art.286§1 k.k.

		<p>w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.279§1 k.k. w zb. z art.252§1 k.k. w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego na jego szkodę oraz szkodę jego matki S. N., wielokrotnie używał wobec M. N. (1) groźby bezpprawnej pozbawienia życia jego oraz S. N., tj. osoby najbliższej, między innymi poprzez wrzucenie do ich mieszkania granatu, w razie złożenia zawiadomienia o przestępstwie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu po odbyciu w okresie od 29 kwietnia 2014 roku do 28 kwietnia 2017 roku, kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 18 marca 2015 roku, sygn. akt II K 1026/14 za przestępstwo z art.282 k.k. w zb. z art. 280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k., to jest za winnego czynu z art.245 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. zw. z art.64§1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W 2019 r. M. N. (1) zamieszkiwał w mieszkaniu przy ul. (...) w W.. Użytkował numer (...). Mieszkanie to pierwotnie należało do jego ojca, a po śmierci ojca, M. N. (1) nabył je wspólnie z matką S. N. na zasadzie dziedziczenia	- zeznania świadka M. N. (1)	k.20-24,129-134, 553-554, 559-560. 972-975, 2054-2060, 2254-2261	

ustawowego. W tym też czasie za pośrednictwem portalu internetowego fotka.pl (...) poznał K. R.. K. R. zamieszkiwała w swoim rodzinnym domu w W. K. wspólnie z matką i bratem. K. R. użytkowała numer (...).

N. nawiązał bliższą relację z K. R.. Para zaczęła się spotykać, zdarzało się, że M. N. (1) odwiedzał K. R. w jej rodzinnym domu. Tam poznał też M. R. (1).

W 2020 r. M. N. (1) wspólnie z matką S. N. podjęli decyzję o sprzedaży mieszkania przy ul. (...). Ostatecznie mieszkanie to zostało sprzedane w październiku 2020 r. za łączną kwotę 570 000 zł. Nabywca mieszkania na konto należące do M. N. (1) przelał kwotę 140.000 zł, a pozostała część pieniędzy została przelana na konto bankowe S. N.. W tym czasie M. N. (1) posiadał konto bankowe w (...) Bank (...) SA o numerze (...) oraz oszczędnościowe subkonto o numerze (...). Natomiast S. N. posiadała rachunek bankowy w Banku (...) SA o numerze (...).

Po sprzedaży mieszkania, M. N. (1) zamieszkał wspólnie z matką w jej mieszkaniu przy ul. (...) w W.. W mieszkaniu tym odwiedzała go również K. R., która miała wiedzę o sprzedaży przez jej partnera mieszkania przy

ul. (...). K. R. miała dobre relacje z S. N., matką M. N. (1).

W dniu 20 lutego 2020 r. ojciec K. R., M. R. (1) zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności i zamieszkał w W. K., wspólnie z żoną I. R., córką K. R. oraz wnukiem.

M. O. zamieszkiwała wspólnie ze swoim partnerem R. K. w mieszkaniu w W.. R. K. zajmował się wykonywaniem prac budowlanych, zaś M. O. była zatrudniona jako manikiurzystka w klinice (...), a także jako asystenta prezesa w spółce (...) sp. z o.o., prowadzonej przez jej ojca i brata. R. K. przed związaniem się z M. O. pracował na terenie Niemiec.

W dniu 29 czerwca 2020 r. R. K. zarejestrował się jako użytkownik kantoru kryptowalut (...) i rozpoczął korzystanie z portfela BTC o adresie: (...). Na ww. portfelu dokonywał też operacji w niewielkich kwotach rzędu kilkuset złotych.

I. R. była klientką (...) w W.. Tam też poznała M. O.. W trakcie rozmów prowadzonych podczas wykonywania usług kosmetycznych I. R. zwierzyła się M. O., że poszukuje osoby, która wykona prace remontowe w jej domu. M. O. zaproponowała wówczas,

że wykonania takich prac może podjąć się jej partner, R. K.. Propozycja ta spotkała się z aprobatą I. R. i M. R. (1) i w okresie jesiennym R. K. przystąpił do wykonywania prac budowlanych w domu R. w W.. W trakcie wykonywania tych prac R. K. poznał K. R..

R. K. użytkował numer (...), który to numer formalnie zarejestrowany był na dane jego partnerki M. O.. M. O. udostępniała mu również swój samochód marki M. (...) o nr rej. (...).

W okresie jesiennym 2020 r. relacje pomiędzy K. R. a M. N. (1) uległy pogorszeniu co było związane z nadużywaniem przez M. N. (1) alkoholu. K. R. miała duży żal i pretensje do M. N. (1) o jego zachowanie w stosunku do jej osoby. Również M. R. (1) nie pałał sympatią do M. N. (1).

Nie później niż na początku listopada 2020 r. K. R., M. R. (1) i R. K. wspólnie ustalili, że pozbawią M. N. (1) wolności i zmuszą go do przekazania im pieniędzy ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...).

W dniu 11 listopada 2020 r. K. R. przyjechała wraz ze swoim dzieckiem do M. N. (1). W związku z faktem, że M. N. (1) był w stanie po spożyciu alkoholu, K. R. wraz z dzieckiem

wróciła do swojego domu. Wieczorem jednak ponownie przyjechała do M. N. (1). Wspólnie z nim spędzała też czas. W momencie jak powzięła wiedzę, że M. N. (1) był w kasynie, oświadczyła, że kończy tę znajomość. M. N. (1) zaczął prosić ją, aby tego nie robił. Wówczas K. R. stwierdziła, że ma ochotę na wino i zaczęła namawiać M. N. (1), aby ten udał się na pobliską stację paliw i nabył butelkę wina. Początkowo M. N. (1) nie miał ochoty wychodzić z domu, ale ostatecznie ok. godziny 23.00 wyszedł, aby nabyć butelkę wina. W tym też celu udał się na pobliską stację paliw (...) przy ul. (...). Tam zakupił butelkę wina i udał się do domu. Po wyjściu przez M. N. (1) z domu, K. R. wysłała do R. K. semesa z informacją, że M. N. (1) wyszedł z domu.

Wracając ze stacji paliw, w pobliżu klatki schodowej swojego bloku M. N. (1) zobaczył 2 mężczyzn. Mężczyźni ci mieli maseczki na twarzach. M. N. (1) nie przyglądał się tym mężczyznom i ich nie rozpoznała. Byli to R. K. i M. R. (1). Kiedy przechodził obok nich usłyszał w swoją stronę słowo (...), zatrzymał się i wtedy jeden z tych mężczyzn złapał go od tyłu, zaczął dusić przedramieniem i powiedział słowa "

policja, posiedzisz teraz trzy miesiące". Następnie mężczyźni ci siłą zaciągnęli M. N. (1) w stronę garaży, gdzie stał zaparkowany samochód. M. N. (1) siłą został wepchnięty do pojazdu na tylną kanapę. Jeden z mężczyzn wsiadł wraz z nim na tylną kanapę, po czym przycisnął go kolaniem do podłogi samochodu. Wówczas też został przeszukany, a mężczyźni ci zabrali jego telefon oraz portfel, w którym trzymał kartę bankomatową i dowód osobisty. Siedzący na miejscu kierowcy mężczyzna polecił podać mu kod PIN do telefonu. M. N. (1) wykonał to polecenie, po czym samochód ten ruszył. Po dłuższym czasie samochód się zatrzymał. Mężczyźni wyciągnęli z niego M. N. (1) i założyli mu na głowę worek, na ręce plastikowe opaski, skrupowali go, po czym wepchnęli do większego samochodu. Następnie polecieli M. N. (1), aby był cicho oraz aby był grzeczny. M. N. (1) został też uderzony pałką teleskopową. Wówczas też po głosie rozpoznał M. R. (1), jako tego mężczyznę, który go uderzał. W samochodzie dodatkowo był jeszcze kierowca. Mężczyzna ten zapytał M. N. (1) ile warte jest jego życie. Wówczas M. N. (1) zrozumiał intencje tych mężczyzn i oznajmił, że ma 400.000 zł. R. K. przesłała jeszcze do K. R.

informację, że M. N. (1) jest już zatrzymany.

K. R. po północy udała się do swojego domu.

W dniu 12 listopada 2020 r. o godz. 2:24 zmienionoienne limity karty bankomatowej M. N. (1), a o godzinie 4:48 zmieniono limity transakcyjne dla płatności (...). O godz. 4:53 przelano pieniądze w kwocie 120.000 zł znajdujące się na rachunku oszczędnościowym M. N. (1) o nr (...) na rachunek bieżący o nr (...). W kolejnych dniach dokonywano zaś z tego rachunku wypłat gotówkowych przy użyciu karty płatniczej, a ostatnia z nich została wykonana 19 listopada o godz. 0:21. Łącznie w dniach od 12 do 19 listopada 2020 r. przy użyciu karty płatniczej M. N. (1) oraz aplikacji bankowości mobilnej zainstalowanej w jego telefonie, umożliwiającej wypłaty przy użyciu kodu (...) wypłacono kwotę 159 010 zł.

Następnie przez okres ok. 2 dni M. N. (1) był przewożony w samochodzie. W tym też czasie M. N. (1) otrzymał polecenie skontaktowania się ze swoją matką, aby ta dokonał przelewu posiadanych ze sprzedaży środków na jego konto bankowe. Mężczyźni

zadzwonili do S. N. i trzymając telefon przy twarzy M. N. (1) polecili mu rozmawiać z matką. Podczas rozmowy telefonicznej z S. N., M. N. (1) oznajmił matce, że jest u notariusza, kupuje mieszkanie i potrzebuje reszty pieniędzy ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...). S. N. nie uwierzył w to i nie chciał wykonać przelewu środków na rachunek syna. Wówczas M. R. (1) zaczął straszyć M. N. (1), że ma to załatwić, bo inaczej będzie kaleczony. Mężczyźni mówili mu, że będą przecinać mu ścięgna, ucinać palce, jak nie będzie współpracował. Następnego dnia M. N. (1) zaproponował im, że jego dziewczyna może udać się do jego matki i ją przekonać do wykonania przelewu. Wówczas mężczyźni, nie pytając o numer telefonu zadzwonili do K. R.. M. N. (1) podczas rozmowy telefonicznej oznajmił jej, że kupuje mieszkanie i pilnie potrzebuje pieniędzy. K. R. przystała na to.

W dniu 13.11.2020 r. o godz. 13.07 K. R. wraz ze swoim dzieckiem oraz S. N. weszła do Banku (...) SA w W. przy ul. (...). O godz. 13:39 został zrealizowany przelew w wysokości 362.250,00 zł z konta bankowego S. N. na konto bankowe jej syna, M. N. (1). O godz. 13:44 S.

<p>N. wraz z K. N. opuściły siedzibę banku.</p> <p>Jeszcze tego samego dnia M. N. (1) ponownie skontaktował się z K. R. pytając czy wspólnie z jego matką zrobiła przelew. K. R. oznajmiła, że była w banku z S. N., która zleciła wykonanie przelewu, ale pieniądze będą na jego koncie następnego dnia.</p>			
- pismo Banku (...) SA wraz z załącznikami	k. 108-110		
- opinia sądowo-psychologiczne dot. M. N. (1)	k.276-288		
- częściowo wyjaśnienia K. R.	k.568-569, 570-572, 580-581, 776,1094,1309, 1766 -1768, 1907-1911		
- opinia sądowo-psychologiczna dot. M. N. (1)	k.2505-2522		
- protokół oględzin płyty DVD z zapisem nagrania monitoringu ze stacji paliw (...) w W. przy ul. (...)	k.490-504		
- protokół oględzin zapisu monitoringu z ul. (...) w W.	k.505-507		
- częściowo wyjaśnienia M. R. (1)	k.521-522, 537-538, 594, 696, 770, 1162, 1689-1700, 1899-1903, 2542-2546		
- częściowo wyjaśnienia R. K.	k. 525-526,573-575, 946, 1060, 1700-1701, 1906-1907, 2539-2542		

<p>- częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. R.</p>	<p>k.568-569, 570-572, 580-581, 776, 1094,1309, 176601768, 1907-1911</p>		
<p>A. S. (1) użytkuje nieruchomość położoną przy al. (...) w W.-(...). na nieruchomości tej znajduje się domek, który od 2019 r. zaczęła wynajmować. Ogłoszenie dot. najmu tej nieruchomości zamieściła na portalu (...). W dniu 14 listopada 2020 r. R. K. telefonicznie skontaktował się z A. S. (1) i zapytał ją czy ogłoszenie wynajmu domku pod ww. adresem jest aktualne. A. S. (1) potwierdziła, że tak. R. K. poinformował, że chce wynająć ten domek na miesiąc, może dłużej. Następnie 14.11.2020 r. A. S. (1) wraz z mężem M. S. spotkała się z R. K. w wynajmowanym przez siebie domku. R. K. sprawdził czy jest ciepła woda. Zależało mu na jak najszybszym zawarciu umowy najmu tego domku. R. K. podczas tego spotkania pytał również czy będzie mógł wjeżdżać na teren posesji samochodem typu bus, tłumacząc że kiedyś skradziono mu narzędzie z samochodu. Umowa została zawarta na okres 1 miesiąca.</p> <p>Następnie do wynajętego domu R. K. i M. R. (1) przewieźli M. N. (1). M. N. (1) został umieszczony w pokoju z</p>	<p>- lista transakcji bankowych</p>	<p>k.3-13</p>	

łóżkiem, do którego został przewiązany linkami. Ręce i nogi M. N. (1) zostały skrepowane taśmą. Podczas pobytu w tym domu M. N. (1) otrzymał pomarańcze do jedzenia oraz wódkę. Raz pozwolono mu też się wykąpać. Na głowie miał założony worek. Pomimo tego zorientował się, że jednym z przetrzymujących go mężczyzn jest M. R. (1). Podczas pobytu w tym domu M. R. (1) wielokrotnie groził M. N. (1), że w razie zgłoszenia zdarzenia Policji on i jego matka zostaną pozbawienie życia, a do ich mieszkania zostanie wrzucony granat. M. N. (1) obawiał się spełnienia tych gróźb.

Przez kolejne dni M. N. (1) otrzymywał jedzenie i wódkę. Co jakiś czas był odprowadzany do łazienki. Następnie mężczyźni oznajmili M. N. (1), że wychodzi. Do kurtki wsadzili mu kartę SIM od telefonu, kartę bankomtową i dowód osobisty. Jego telefon został zaś zniszczony. M. N. (1) został wsadzony do samochodu, przewieziony na ulicę (...), gdzie w dniu 19 listopada 2020 r. został wypuszczony z samochodu. M. N. (1) udał się do mieszkania.

Przez kolejne dni spożywał alkohol. Kontaktował się również z K. R.. Podczas

<p>tych rozmów żądał od niej zwrotu pieniędzy, mówił też, że w jego pozbawienia wolności brał udział ojciec K. R..</p> <p>W wyniku stosowanej przemocy, M. N. (1) doznał obrażeń ciała w postaci siniaków na brzuchu i plecach, rozcięcia na głowie, ran na nadgarstkach. Obrażenia te widziała zarówno K. R. jak i jego znajomy P. R..</p>			
- dokumentacja fotograficzna	k.14-15		
- zeznania świadka P. R.	k.78-79,2261-2266		
- protokół oględzin zapisu monitoringu wewnętrznego Banku (...) SA w (...), u.. (...) (...) z dnia 13.11.2020 r. z godz. 13.00-14.26	k. 82-88		
- pismo z Banku (...) SA.	k.108-111		
- protokół przeszukania posesji w P., przy ul. (...)	k. 509-512		
- zeznania świadka U. O.	k. 513-514, 1769-1774, 1937-1940		
- wyjaśnienia oskarżonej M. O.	k.586-588, 591, 1701-1708, 1903-1906		
- dane przekazane przez (...) sp. z o.o.	k.597-598		
- pismo z (...)	k.599		

- pisma z (...) Bank (...) SA	k.604-645		
<p>W okresie od 11 do 18 listopada 2020 r. saldo portfela kryptowalutowego prowadzonego na rzecz R. K. wynosiło o BTC. W dniu 18 listopada 2020 r. R. K. zwiększył środki w portfelu za pomocą portfela założonego na dane M. N. (1) o kwotę 3,93451776 BTC, a następnego dnia o kolejne 0,58753856 BTC, co łącznie stanowiło ok. 316.000 zł. W okresie od 19 listopada 2020 r. do 29 stycznia 2021 r. R. K. wielokrotnie dokonywał wymiany zgromadzonych na portfelu jednostek BTC na złotówki i przelewał środki na swój rachunek bankowy prowadzony w (...) Bank (...) SA o numerze (...) i z rachunku tego dokonywał wypłat gotówkowych. Ostatnie środki ze swojego portfela w kantorze (...) wypłacił w dniu 29 stycznia 2021 r.</p> <p>W dniu 11 listopada 2020 r. w czasie, gdy M. N. (1) szedł na stację paliw celem dokonania zakupu wina, do stacji (...) przy ul (...), tj. w pobliżu stacji logował się numer (...) użytkowany przez R. K..</p> <p>W dniu 13.12.2020 r. A. S. (1) odebrała od klucze do nieruchomości oraz rozliczyła się za najem. R. K. dodał tylko, że w domku mieszkali</p>	- pismo z (...) Banku Spółdzielczego wraz z zapisem monitoringu	k.44	

pracownicy przez 3 dni, ale popili i on ich wyrzucił.

W okresie od 14 listopada do 19 listopada 2020 r. R. K. wykonywał połączenia telefoniczne na nr 695 204 194, który to numer był użytkowany przez komis i wypożyczalnię samochodów (...). Ponadto w okresie od 14.11.2020 r. do 11.12.2020r. telefonicznie kontaktował się z A. S. (1).

Nadto w pierwszych godzinach po pozbawieniu M. N. (1) wolności, R. K. podjął nieudana próbę utworzenia w kantorze (...) konta i portfela kryptowalutowego.

Następnie w dniu 16 listopada 2020 r. utworzył na jego dane portfel kryptowaluty BTC prowadzony w (...) Ltd z siedzibą w W., co umożliwiło mu założenie portfela powiązanego z rachunkiem bankowym prowadzonym przez (...) P. z siedzibą w E.. W związku z utworzeniem konta użytkownika na dane M. N. (1) otwarte zostało bankowe subkonto o numerze (...), powiązane z rachunkiem głównym o numerze (...) prowadzonym dla (...) Ltd. Następnie po zaksięgowaniu środków wpłaconych przez S. N., w dniach od 16 do 19 listopada 2020 r. R. K. wykonał na ww. subkonto z rachunku M. K. 4 przelewy na łączną

<p>kwotę 319 945,30 zł, po ich przewalutowaniu na kwotę 69 000 Euro. Dokonanie tych przelewów na subkonto przypisane do konta użytkownika utworzonego dla M. N. (1) skutkowało zasileniem jego portfela prowadzonego w walucie fiat (walutę fiducyjną), co z kolei umożliwiło wymianę tych pieniędzy na kryptowaluty. Przy użyciu ww. subkonta bankowego zasilone zostały portfele BTC: (...), (...), (...), a następnie w dniach 18-19 listopada 2020 r. całość środków zgromadzonych na ww. portfelach została przelana na portfel o adresie (...) prowadzony na rzecz R. K. przez (...) Sp. z o.o.</p>			
<p>- wydruki z kont (...) Bank (...) prowadzonych na rzecz M. N. (1)</p>	<p>k. 58-77</p>		
<p>- dane telekomunikacyjne</p>	<p>k.92-93, 153-154</p>		
<p>- pismo z (...) Sp. z o.o.</p>	<p>k.161-162-252</p>		
<p>- sprawozdanie z analizy kryminalnej do sprawy operacyjnej (...) (...)</p>	<p>k.326-379a</p>		
<p>- protokół oględzin rzeczy- zapis monitoringu zewnętrznego z Galerii Handlowej (...) z dnia 17.11.2020 r.</p>	<p>k.383-395</p>		
<p>- protokół oględzin rzeczy - zapis monitoringu miejskiego usytuowanego</p>	<p>k.397-399</p>		

przy Placu (...) oraz ul. (...) w W. z dnia 17.11.2020 r.		
- protokół oględzin rzeczy - zapis monitoringu zewnątrznego na skrzyżowaniu ul. (...). (...) (...) z ul. (...). (...) z dnia 15.11.2020 r.	k.400-402	
- protokół oględzin zapisu monitoringu	k. 475-476	
- protokół oględzin zapisu monitoringu	k. 477-478	
- informacje nadesłane przez (...) Bank (...) S.A.	k.698-699	
- protokoły oględzin rzeczy- telefonów komórkowych zabezpieczonych podczas przeszukania miejsca zamieszkania M. R. (1)	k.719-720, 721-723	
- protokół oględzin komputera marki S. zatrzymanego podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez M. R. (1)	k.738-739	
- informacje nadesłane przez (...) SA	k.769, 819	
- dane nadesłane przez (...) Bank (...) SA	k.804-805	
- dane nadesłane przez (...) SA	k.806-807	

- dane nadesłane przez (...)(...)	k.816-818	
- protokoły oględzin rzeczy zatrzymanych podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez M. R. (1)	k.827-830, 832-833	
- protokół oględzin rzeczy zatrzymanych podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez K. R.	k.847-856	
- dane nadesłane przez operatora telefonii komórkowej	k.858-863, 866	
- zeznania świadka A. S. (1)	k.869-871, 2060-2062	
- umowa najmu lokalu mieszkalnego	k.872-876, 912-915	
- wydruk korespondencji semesowej prowadzonej przez A. S. (1) a R. K.	k.877-879	
- protokół oględzin rzeczy zatrzymanych podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez R. K. i M. O.	k.883-885	
- dokumenty uzyskane w wyniku realizacji pomocy prawnej przez organy estońskie wraz z tłumaczeniem	k.889, 1009	
- zeznania świadka M. S.	k.906-909	

- protokół oględzin	k.962-966	
- dane nadesłane przez operatora telefonii komórkowej (...)	k.986-989	
- pismo z (...)	k.1007, 1382-1388	
- dokumentacja fotograficzna sporządzona podczas eksperymentu procesowego z udziałem M. N. (1)	k.1022-1043	
- wydruki dot. wartości kryptowaluty BTC	k.1141-1150	
- opinia z przeprowadzonych badań informatycznych	k.1174-1179	
- opinia biegłego z zakresu badania pisma	k.1311-1321	
- zapis monitoringu nadesłany przez (...) Bank S.A.	k.1326, 1398	
- kopia aktu oskarżenia w sprawie PR 2 Ds.152.2021 Prokuratury Rejonowej w Piasecznie	k.2011-2014	
M. R. (1) został zatrzymany w dniu 01.04.2021 r. o godz. 06.00. M. R. (1) był karany następującymi wyrokami sądowymi: - wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 28.06.2005 r. w sprawie o sygn. XVIII	- protokół zatrzymania osoby	k.434

512/05 za czyny z art.2581 k.k. oraz z art.280§1 k.k. w zw. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. na karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11.01.2010 r. w sprawie o sygn. akt XVIII K 358/0-7 za czyn z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 28.06.2010 r. w sprawie o sygn. akt V k 116/09 za czyn z art.280§2 k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 18.03.2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 1026/14 za czyn z art. 282 k.k. w zw. z art.13§1 k.k. w zb. z art.280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, która odbył w okresie od 29 kwietnia 2014 roku do 28 kwietnia 2017 roku,

- wyrokiem Sadu Rejonowego w Piasecznie z dnia 12.01.2018 r. w sprawie o sygn. akt II K 1069/08 za czyny z art.279§1 k.k. i z art.280§1 k.k. na karę łączna 3 lat

<p>i 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Ponadto w stosunku do M. R. (1) Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie dwukrotnie wydawał wyroki łączne w sprawach o sygn. akt V K 27/12 w dniu 23.05.2012 r. oraz V K 259/17 z dnia 19.03.2018 r. Karę łączną pozbawienia wolności oskarżony M. R. (1) odbywał w okresie od 19 października 2004 r. do 25 maja 2020 r., od 07 czerwca 2011 r. do 31 października 2013 r. oraz od 28 kwietnia 2017 r. do 20 lutego 2020 r.</p>			
<p>- protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez M. R. (1)</p>	<p>k.436-439</p>		
<p>- protokoły przeszukania pojazdów</p>	<p>k. 440-441, 442-443</p>		
<p>- dane o karalności</p>	<p>k.732-734,1193, 1758</p>		
<p>- odpis wyroku łącznego wydanego przez Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w sprawie o sygn. V K 259/17</p>	<p>k.813-815</p>		
<p>- odpis wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w Piasecznie w sprawie o sygn. II K 1026/14 i II K 1069/08</p>	<p>k.1078-1091</p>		

- zeznania świadka P. R.	k.78-79, 2261-2266		
K. R. została zatrzymana w dniu 01.04.2021 r. o godz. 06.00. K. R. nie była karana sędownie.	- protokół zatrzymania osoby	k. 446	
- protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez K. R.	k.448-451		
- protokół przeszukania osoby kaliny R.	k.452-453		
- dane o karalności	k.1755		
R. K. został zatrzymany w dniu 01.04.2021 r. o godz. 06.10. R. K. był 2-krotnie karany wyrokami Sądu w S. w Danii z dnia 26.04.2010 r. oraz z dnia 23.11.2020 r. za czyny z ustawy o środkach odurzających. W toku postępowania przygotowawczego oskarżony R. K. został poddany jednorazowemu badaniu sądowo-psychiatrycznemu. w oparciu o przeprowadzone badanie oraz dane z akt sprawy, biegli psychiatrzy w wydanej przez siebie opinii wskazali, że nie rozpoznali u R. K. upośledzenia umysłowego ani innej choroby psychicznej upośledzającej lub znoszącej rozpoznanie	- protokół zatrzymania osoby	k.456	

<p>znaczenia czynu lub zdolność pokierowania swoim postępowaniem. w ocenie biegłych R. K. w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów mógł rozpoznać ich znaczenie i pokierować swoim postępowaniem. Ponadto jest zdolny do udziału w postępowaniu przed Sądem oraz do prowadzenia samodzielnej, rozsądnej obrony, zaś rozpoznane zaburzenia adaptacyjne oraz zaburzenia osobowości oraz w wywiadzie zażywanie substancji psychoaktywnych nie stanowią podstawy do zastosowania art. 31§1 lub §2 k.k.</p>			
- protokół przeszukania osoby	k.547-548		
- protokół oględzin samochodu (...) o nr rej. (...)	k.549-551		
- dane o karalności	k.735-737,1195, 1760		
- dokumentacja medyczna dot. R. K.	k.826, 1001-1004		
- opinia sądowo-psychiatryczna	k.1069-1076		
<p>M. O. została zatrzymana w dniu 01.04.2021 r. o godz. 06.10 .</p> <p>M. O. nie była karana sądownie.</p>	- protokół zatrzymania osoby	k.458	

- protokół przeszukania	k462-465		
- protokół oględzin miejsca	k.466-468		
- protokół przeszukania osoby	k.471-472		
- dane o karalności	k.1197		
M. R. (2) nie była karana sądownie.	- dane o karalności	k.730, 1196	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.4.	M. O.	Uniewinniona od zarzutu pełnienia czynu z art.299§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<u>Brak udowodnienia popełnienia przez M. O. czynu z art.299§1 k.k.</u> R. K. w listopadzie 2020 r. namówił swoją partnerkę, M. O. do zainwestowania oszczędności w kwocie 70.000 zł w kryptowaluty Bitcoin. W tym celu pomógł swojej partnerce założyć portfel BTC na giełdzie (...), oznaczony adresem (...). M. O. przekazała swojemu	- wyjaśnienia M. O.	k. 586-588, 591, 1701-1707, 1903-1906	

<p>partnerowi swoje oszczędności, które gromadziła w domu w kwocie 70.000 zł.</p> <p>Portfel kryptowalut prowadzony na rzecz M. O. po raz pierwszy został użyty w dniu 09 grudnia 2020 r., kiedy to w dwóch transzach z portfela R. K. zostały przelane do portfela M. O. środki w łącznej kwocie 1,09270826 BTC, co stanowiło równowartość ok. 74 793,80 zł. Następnie M. O. dokonywała licznych transferów z ww. portfela na swój rachunek bankowy.</p>		
- protokół oględzin rzeczy zabezpieczonych podczas przeszukania mieszkania zajmowanego przez U. O.	k.675-677	
- protokół oględzin rzeczy telefonu komórkowego Samsung	k.688-689	
- protokół oględzin rzeczy telefonu komórkowego N.	k.690-691	
- dane o karalności M. O.	k.731, 1756	
- kopie transakcji pieniężnych wykonywanych przez M. O.	k.1617-1648	
- zeznania świadka U. O.	k.513-514, 1769-1774, 1937-1940	
- zeznania świadka L.-P.-K.	k.2536-2537	

- zeznania świadka A. S. (2)	k.2537-2539		
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.-1.1.3.	- zeznania świadka M. N. (1)	Co do zasady Sąd dał wiarę zeznaniom złożonym przez pokrzywdzonego M. N. (1), przy czym przy ocenie tych zeznań posiłkował się opinią biegłego psycholog, z której wynika, zeznania złożone przez świadka mogą stanowić wartościowy materiał dla potrzeb prowadzonego postępowania w częściowo ograniczonym stopniu- w związku z jego ówczesnym stanem fizjologicznym (spożyciem alkoholu poprzedzającym moment porwania, spożywaniem alkoholu przez relacjonowany okres jego przetrzymywania). W interpretacji zeznań świadka należy również wziąć pod uwagę wpływ deklarowanych obaw o możliwe działania odwetowe na jego osobie- co może sprzyjać ograniczaniu zakresu podawanych przez niego informacji, dotyczących przedmiotowych zdarzeń. W ocenie Sądu depozycje pokrzywdzonego w części dotyczącej jego	

uprowadzenia cechuje rzeczowość, logika i emocje świadczące o silnej reakcji na przeżyte doświadczenia. W ocenie Sądu, nie budzi wątpliwości wiarygodność zeznań M. N. (1) odnośnie okoliczności przestępstw popełnionych na jego szkodę. Mimo, iż co do zasady relacje pokrzywdzonego odnośnie istotnych faktów dotyczących przebiegu i sekwencji zdarzeń są konsekwentne i zasługują na walor wiarygodności, to jednak zawierają również treści, które ulegały modyfikacji podczas kolejnych przesłuchań, w szczególności ilości sprawców i ich identyfikacji. Oczywiście budzi wątpliwości brak konsekwencji w części dotyczącej rozpoznania M. R. (1) jako jednego ze sprawców przestępstwa, ale niewątpliwie na jakość i szczegółowość zeznań składanych przez pokrzywdzonego miał fakt, że w chwili uprowadzenia jak i później znajdował się pod wpływem alkoholu. Faktem jest też, że pokrzywdzony składając zeznanie na etapie postępowania przygotowawczego miał świadomość, że mimo złożonego doniesienia, żaden ze sprawców nie został zatrzymany, co mogło powodować dla niego dodatkowe

		<p>zagrożenie w akcie odwetu za poinformowanie o sprawie organów ścigania.. Niewątpliwie aresztowanie oskarżonych miało wpływ na poczucie bezpieczeństwa M. N. (1), a w konsekwencji pozwoliło na bardziej szczere i otwarte nawiązanie do zdarzeń, których wcześniej bał się ujawniać. W opinii Sądu, przesłuchanie pokrzywdzonego na rozprawie nie było obciążone błędami, które miały by wpływ na jakość złożonych zeznań. Dodatkowo zeznania złożone przez M. N. (1) znalazły potwierdzenie w tak obiektywnych dowodach jak dane bankowe, teleinformatyczne, a także częściowo w wyjaśnieniach oskarżonej K. R..</p> <p>W ocenie Sądu, wywody i wnioski biegłego psychologa stanowią rzetelną analizę stanu psychicznego i emocjonalnego M. N. (1) a także sposobu składania zeznań oraz ich merytorycznej treści.</p>	
<p>- opinia sądowo-psychologiczna dot. M. N. (1) i S. N.</p>	<p>Sąd obdarzył wiarygodnością opinie powołanych w sprawie biegłych psychologów i uznał je za pełne, jasne, spójne oraz sporządzone zgodnie z zasadami sztuki. Wszystkie osoby powołane w tym charakterze mają stosowne wykształcenie,</p>		

	<p>wynikającą z niego wiedzę specjalistyczną, jak i doświadczenie nabyte w praktyce. W sprawie nie ujawniły się także żadne okoliczności, które podważałyby obiektywność, czy wiedzę biegłych, jak również na takowe nie wskazywały strony.</p>	
<p>- zeznania świadka A. S. (1)</p>	<p>Sąd w całości dał wiarę zeznaniom złożonym przez świadka A. S. (1). Pozostają one zbieżne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a zwłaszcza znajdują potwierdzenie w przedłożonej przez świadka umowie najmu domu zawartej w oskarżonym R. K.. Świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem czynów popełnionych na szkodę M. N. (1) oraz S. N., ale złożone przez nią zeznania posłużyły do dokonania ustaleń w zakresie czynu przypisanego oskarżonym R. K., M. R. (1) i K. R.. Zeznania świadka są pełne, logiczne i konsekwentne.</p>	
<p>- zeznania świadka M. S.</p>	<p>Sąd w całości dał również wiarę zeznaniom złożonym przez świadka M. S.. Świadek ten był przesłuchiwany tylko na etapie postępowania przygotowawczego, ale jego zeznania są pełne, logiczne, konsekwentne oraz spójne z zeznania złożonymi przez świadka A. S. (1) i znajdują</p>	

	potwierdzenie w zabezpieczonym na potrzeby postępowania dowodzie rzeczowym w postaci umowy najmu.	
- zeznania świadka P. R.	Sąd również w całości dał wiarę zeznaniom złożonym przez świadka P. R.. P. R. również nie był bezpośrednim świadkiem przestępstw popełnionych na szkodę M. N. (1), ale wiedzę o zdarzeniach czerpał z tego co mu przekazywał M. N. (1). Miał też bezpośredni kontakt z pokrzywdzonym po zdarzeniu, widział jego obrażenia oraz wpłynął na niego, aby zdecydował się złożyć zawiadomienie o popełnionych przestępstwach. Zeznania świadka są pełne, logiczne i konsekwentne.	
- zeznania świadków: U. O., A. S. (2) i L. K.	Sąd dał również wiarę zeznaniom złożonym przez świadków U. O., A. S. (3) i L. K.. Zeznania te są spójne, logiczne, konsekwentne, ale w zasadzie dotyczą tylko oceny osobowości oskarżonej M. O..	
- opinia biegłego z zakresu badania pisma	Sąd obdarzył wiarygodnością opinię biegłego z zakresu badania pisma albowiem jest pełna, jasna, spójna oraz sporządzona zgodnie z zasadami sztuki. W sprawie zaś nie ujawniła się żadne okoliczności, które podważałyby	

	obiektywność, czy wiedzę biegłych, jak również na takowe nie wskazywały strony.	
- częściowo wyjaśnienia M. R. (1)	Sąd częściowo dał wiarę wyjaśnieniom złożonym przez M. R. (1) w zakresie, w jakim oskarżony wskazał, że nie darzył sympatią M. N. (1). Co do pozostałego zakresu – omówiono poniżej.	
- częściowo wyjaśnienia R. K.	Sąd częściowo dał wiarę wyjaśnieniom złożonym przez R. K. w zakresie, w jakim oskarżony wskazał, że rozmawiał ze swoją partnerką M. O. o inwestycjach w kryptowaluty i M. O. przekazała mu swoje oszczędności, aby poczynił stosowne inwestycje. Co do pozostałego zakresu – omówiono poniżej.	
- częściowo wyjaśnienia K. R.	Na etapie postępowania przygotowawczego K. R. podczas pierwszego przesłuchania nie przyznał się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Odmówiła składania wyjaśnień, ale odpowiadając na pytania wyjaśniła, że M. N. (1) sma opowiadał o posiadanych pieniądzech, ona zaś nikogo nie nakłaniała do przelania pieniędzy. Dodała, że R. K. poznała w czasie, gdy wykonywał on remont domu. W listopadzie 2020 r. posługiwała się numerem (...). Od	

11.11.2020 r. M. N. (1) dzwonił do niej codziennie i mówił, że potrzebuje pieniędzy na mieszkanie. Ona zaś poinformowała o tym jego matkę i udała się z nią do banku, aby pomóc jej wykonać przelew. Dodała też, że M. N. (1) bywał u niej w domu, ale nie widział R. K.. Dodała, że M. N. (1) źle ją traktowała, nadużywała alkoholu. Co do pieniędzy to na początku nie ustalili kto i ile ich otrzyma, a ona chciała zrobić M. N. (1) na złość. Dodała, że w dniu uprowadzenia M. N. (1) powiedziała R. K., że będzie w mieszkaniu M. N. (1) i Z R. K. ustaliła, że jak M. N. (1) wyjdzie z domu, to da mu znać. Dodała, że nie interesowała się tym, co zostanie zarobione M. N. (1), ale chodziło o to, aby zmusić M. N. (1) do wypłacenia pieniędzy. Ponadto oskarżona wyjaśniła, że w złapaniu M. N. (1) brał udział R. K. i jej ojciec M. R. (1). Ona zaś nie ma wiedzy, gdzie M. N. (1) został wywieziony, ale R. K. mówił jej, że przez pierwsze dwa dni był wożony w bagażniku.

W trakcie kolejnego przesłuchania K. R. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że miała wiedzę o sprzedaży przez M. N. (1) we wrześniu 2020 r. mieszkania, bo w tym czasie byli parą. Rozstali się w listopadzie albo

grudniu 2020 r., ale kontakt mieli ze sobą do stycznia 2021 r., bowiem M. N. (1) nie dawał jej spokoju i ona zmuszona była złożyć stosowne zawiadomienie. R. K. poznała w październiku 2020 r., gdy zaczął wykonywać prace w jej rodzinnym domu. Pod koniec października M. N. (1) zaczął nadużywać alkoholu i wówczas wyzywał ją, groził, że zabije. Z uwagi na jego zachowanie ona wraz z ojcem M. N. (1) i R. K., aby zrobić na złość M. K. i zabrać mu pieniądze. M. R. (1) i R. K. rozmawiali przy niej jak złapać M. N. (1) i ustalili, że ona „da cynk”, zaś M. N. (1) będzie przetrzymywany, bo nie da się tych pieniędzy od razu wyciągnąć. K. R. dodała, że wie, że M. N. (1) został zabrany spod klatki. Dodała, że podczas tej rozmowy z R. K. i swoim ojcem, ustalili, że ona pojedzie do M. N. (1) do mieszkania, po czym razem wyjdą z niego, albo sam M. N. (1) wyjdzie, zaś oni będą czekać w pobliżu w samochodzie. Na tym spotkaniu nie ustalali podziału pieniędzy, bo nie do końca wiedzieli ile M. N. (1) ma pieniędzy. Po tych ustaleniach, ona jednego dnia widziała się z M. N. (1) dwukrotnie. Pierwszy raz pojechał do niego z dzieckiem, ale on był pijany. Wróciła więc do domu, gdzie obecny był R. K.. Tam zaproponowano,

aby udała się ponownie do domu M. N. (1), aby wyciągnąć go z mieszkania. Pojechała więc tam po godzinie 21.00. R. K. i jej ociec mieli dojechać później samochodem. W mieszkaniu był tylko M. N. (1) i jego matka, S. N.. Oskarżona wyjaśniała, że zaczęła rozmawiać z M. N. (1), a gdy ten powiedział, że był w kasynie, to oznajmiła mu, że już nie będzie z nim. Wówczas M. N. (1) zaczął ją przeproszać, zaś ona stwierdziła, że chce się napić alkoholu. M. N. (1) powiedział, że pójdzie na stację paliw po alkohol. Po jego wyjściu z mieszkania, napisała do R. K., że M. N. (1) wyszedł. Ona zaś posiedziała jeszcze w mieszkaniu z matką M. N. (1), po czym o godz. 1.00 w nocy wezwała taksówkę i wróciła do domu. Dostała jeszcze od R. K. semsa z informacją, że M. N. (1) został wzięty. Po powrocie do swojego domu jej ojca i R. K. nie było 2 dni, przy czym w tym czasie jej ojciec przyszedł do domu i wykąpał się. Po jakiś 2-3 dniach, jak spotkała się z ojcem i R. K. zapytała czy z M. N. (1) wszystko w porządku. R. K. dodała, że pieniądze z karty M. N. (1) można wyciągnąć tylko po 1000 zł, z uwagi na limity. Pieniądze te wypłacał z bankomatu R. K., ale ona nie wie jaką dokładnie sumę wypłacił. Ona dostała 2.000 zł i

nie ma wiedzy jaką dostał jej ojciec. K. R. wyjaśniła dodatkowo, że w czasie gdy M. N. (1) był pozbawiony wolności to zadzwonił do niej i swojej matki, że chce aby matka wykonała mu przelew pieniędzy, które ma na koncie. M. N. (1) kazał jej pojechać do jego matki, aby udać się do banku i zrobić przelew. Udała się więc do jego matki, a następnie wspólnie z nią do banku, gdzie S. N. wykonała przelew. S. N. oznajmiła jej wówczas, że martwi się o syna, bo go nie ma w domu od 3-4 dni. następnego dnia albo dwa dni później przyjechał do jej domu R. K. i zaczął opowiadać o bitcoinach, że za pieniądze M. N. (1) kupi bitciony. zarówno ona jak i jej ojciec się na to zgodzili. Po ok. 2-3 dniach R. K. ponownie przyjechał do jej domu i powiedział, że jest problem z bitcinami, bo mu coś zablokowali. K. R. dodała, że nie ma wiedzy czy partnerka R. K., M. O. widziała o tej sprawie, ale nie prowadzili w jej obecności żadnych rozmów na ten temat. K. R. dodała, że od kiedy M. N. (1) została wypuszczony to żądał od niej zwrotu pieniędzy, bo w przeciwnym razie uda się na Policji. Mówił też, że o to porwanie podejrzewa ją i jej ojca. Wówczas miała z nim tylko kontakt telefoniczny. Ostatni raz widziała go w dniu, w którym

został wypuszczony. Tego dnia zadzwonił do niej z żądaniem, aby przyjechała do niego. Podczas spotkania, M. N. (1) powiedział jej, że to jej ojciec ją porwał, na co ona odrzekła, że powinien to zgłosić na Policję. M. N. (1) mówił też, że miał związane ręce, ale pozwolili mu się wykapać, przebrać i dawali mu alkohol. K. R. dodała, że R. K. nie mówił też, że jego partnerka ma wiedzę o bitcoinach, zaś ona dostała jeszcze 10.000-15.000 zł w gotówce.

Podczas kolejnego przesłuchania na etapie postępowania przygotowawczego K. R. również przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Odpowiadając zaś na pytania prokuratora dodatkowo wyjaśniała, że w czasie gdy M. N. (1) dzwonił do niej i mówił, że potrzebuje od matki pieniędzy na mieszkanie ona wiedziała, że nie takie jest przeznaczenie tych pieniędzy i zostaną one wypłacone przez R. K.. Dodała też, że nie pamięta czy przekonywała matkę M. N. (1) do wykonania tego przelewu, ale na pewno S. N. dobrowolnie udała się z nią do banku, ale matka M. N. (1) ma problemy z pamięcią. W banku zaś zrobiła przelew na ok.360.000 zł. Ponadto oskarżona wyjaśniała, że partnerkę R. K. widziała może 2 razy w życiu,

nigdy nie rozmawiała z nią przez telefon i nie ma gdzie M. N. (1) był przetrzymywany, ale wie, że przez 2 dni był wożony w bagażniku samochodu, a później wynajęto jakiś dom czy garaż, w (...). W jej obecności R. K. szukał też tej nieruchomości w internecie. Dodała, że R. K. widział u niej w domu M. N. (1), ale ten nigdy nie widział R. K.. Wyjaśniała też, że jej ojciec miał w domu paralizator. Po zdarzeniu zaś zacieraniem śladów zajmował się R. K., a jej ojciec bardzo ufał R. K.. Ponadto oskarżona dodała, że po powrocie M. N. (1) miał na ciele parę siniaków, strupa na głowie, otarcia na nadgarstkach od wiązań i mówił jej, że to obrażenia są od tego, że był bity. Podczas ostatniego przesłuchania na etapie postępowania przygotowawczego oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, ale nie chciała zamieniać swoich wyjaśnień. Na etapie postępowania sądowego oskarżona K. R. przyznał się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania. Jednocześnie podtrzymała wyjaśnienia z etapu postępowania przygotowawczego. W trakcie kolejnego przesłuchania ponownie przyznał się do

	<p>popelnienia zarzucanego jej czynu i odpowiadajac na pytania obrońców wyjasniała, że nigdy nie słyszała, aby M. O. miała wiedzę o przestępstwie. Ona zaś miała dobre kontakty z S. N.. Dodala, że nie pamięta z czyjej inicjatywy doszło do tego zdarzenia.</p> <p>Za wiarygodne Sąd uznał w całości wszystkie wyjasnienia składane przez oskarżoną poza tymi pierwszymi. Wyjasnienia te są bowiem spójne, logiczne, konsekwentne i pełne. Nadto w powiązaniu z zeznaniami pokrzywdzonego M. N. (1) oraz obiektywnymi danymi w postaci danych z zakresu telefonii komórkowej, danych bankowych, zapisów monitoringów tworzą spójną całość.</p>	
<p>- opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>Sąd w toku postępowania nie zakwestionował również sporządzonej na potrzeby postępowania przygotowawczego opinii sądowo-psychiatrycznej dot. R. K..</p>	
	<p>- wyjasnienia oskarżonej M. O.</p>	<p>Sąd w całości dał wiarę wyjasnieniom złożonym przez oskarżoną M. O.. Podczas przesłuchań na etapie postępowania przygotowawczego M. O. nie przyznała się do popelnienia zarzucanego jej czynu. Wyjasniała, że w domu posiadała oszczędności w kwocie</p>

70.000 zł, a jej partner R. K. pod koniec 2020 r. korzystając z jej telefonu założył jej konto w kantorze (...) i na to konto przelał jej pieniądze w kwocie 70.000 zł. Zarówno ona jak i jej partner korzystając z telefonów logowali się do tego konta, zaś ona dokonywał z niego wypłat. To była jej pierwsza inwestycja, a wiedzę o kryptowalutach miała od partnera, który również inwestował w kryptowaluty, ale ona nie ma wiedzy ile. Dodała też, że jej partner R. K. pracował w Niemczech, a w ostatnim czasie odzyskał zaległe pieniądze z N.. Ponadto oskarżona wyjaśniła, że 10.03.2021 r. zablokowano jej konto w (...), co próbowała wyjaśnić. Nigdy nie kontaktowała się z rodziną R., ale była u nich w domu na urodzinach M. R. (1). Na etapie postępowanie sądowego oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że w listopadzie 2020 r. celem zainwestowania w kryptowalutę BTC przekazała swojemu partnerowi R. K. swoje oszczędności w kwocie 70.000 zł. O tym zaś, że jest jakiś problem dowiedziała się w momencie gdy udała się do P. do firmy (...), która to prowadziła jej portfel kryptowalutowy. Początkowo sądziła, że

		<p>została oszukana, ale dowiedziała się, że konto zostało zablokowane przez prokuraturę. Inwestycja w BTC planowała wspólnie z partnerem od ok. 2 lat i zdecydowała się na nią, bo jej partner R. K. wcześniej się tym zajmował i też od niego czerpała wiedzę w tym zakresie. Fizycznie przekazała R. K. w gotówce 70.000 zł. Dodała, że nie spotykała się z K. R., nie wspominał też o niej R. K..</p> <p>W ocenie Sądu wyjaśnienia te są spójne, logiczne i konsekwentne.</p>
<p>Pozostałe dowody z dokumentów w tym protokoły oględzin, protokoły zatrzymań rzeczy, kopie dokumentacji medycznej, odpisy wyroków, dane o karalności, dane nadesłane przez operatorów telefonii komórkowej oraz przez banki w tym materiały z odezwy o pomoc prawną , zabezpieczonych zapisów monitoringów</p>	<p>Oceniając protokoły oraz dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, a stanowiące jej materiał dowodowy i uznając je za wiarygodne Sąd kierował się tym, iż korespondują one tak z osobowymi źródłami dowodowymi jak i między sobą, tworząc spójną całość, dającą podstawę do poczynienia pewnych ustaleń. Nadto uwzględnił również to, że zostały sporządzone w przypisanej formie, przez uprawnione do tego osoby, zaś ich treść nie budziła wątpliwości Sądu ani stron. Przy tym żadne inne dowody ich nie podważały.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</p>		

<i>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	- zeznania świadka S. N.	Świadek S. N. została przesłuchana na etapie postępowania przygotowawczego oraz przez Sąd. Sąd nie dał jednak wiary zarówno zeznaniom złożonym na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego. W ocenie tej kierował się opinią biegłej psycholog, z której wynika, że S. N. z dużym prawdopodobieństwem ma obniżoną zdolność do przechowywania i odtwarzania postrzeżeń. Biorąc pod uwagę obecny stan zdrowia świadka, rozpoznane otępienie w chorobie Alzheimera i szereg objawów związanych z pogorszonymi funkcjami poznawczymi w tym z procesami pamięci oraz współwystępującymi zaburzeniami urojeniowymi należy podchodzić do składanych zeznań z dużą ostrożnością. Sąd uwzględnił także wyjaśnienia oskarżonej K. R., która jednoznacznie wskazywał, że S. N. miała problemy ze pamięcią i po chwili już nie pamiętała tego co mówiła. Analiza zeznań świadka złożonych na etapie postępowania przygotowawczego wskazuje, że zeznania	

		te stanowią fragmenty zdarzeń, które świadek zapamiętał, ale których nie był w stanie ulokować w czasie.	
- częściowo wyjaśnienia R. K.	<p>Sąd nie dał wiary w zasadniczej części wyjaśnieniom składanym przez R. K.. Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmawiał składania wyjaśnień. W trakcie jednego z przesłuchań oskarżony stwierdził zaś, że nie mógł kogoś porwać, bo w tym czasie nie było go w W. (k.946). Na etapie postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i pierwotnie odmówił składania wyjaśnień. Na końcowym etapie postępowania R. K. złożył wyjaśnienia. Wyjaśnił wówczas jak poznał rodzinę R.. Wiązało się to z wykonaniem zlecenia wymiany pieca i hydrauliki. Podczas tych prac K. R. zaproponował mu kawę i tak nawiązali znajomość. W trakcie wspólnych rozmów opowiadał jej na temat inwestycji na giełdzie globalnej, inwestycji w kryptowaluty, a po jakimś czasie zapytała go czy może pomóc jej i jej narzeczonemu zainwestować pieniądze w kryptowaluty. Oskarżony wyjaśnił, że K. R.</p>		

twierdziła, że będzie miała większy przyływ gotówki. Zaproponował więc jej pomoc w zmian za 20% zysku, ale po jakimś czasie temat ucichł. Następnie oznajmiła mu, że musi się dogadać z narzeczonym, ale ten cały czas pije. Po paru dniach zapytała zaś, czy ma jakieś mieszkanie do wynajęcia, a on oznajmił, że tak, ale w (...). Następnie udostępnił jej klucze do tego mieszkania. K. R. twierdziła, że wspólnie z narzeczonym szukają czegoś do wynajęcia, ale parę dni pomieszka w (...), aby w domu nie robić meliny. Następnie K. R. wspólnie z M. N. (1) przyjechali do (...) i tam K. R. wręczyła mu kartę bankomatową M. N. (1) i poprosiła go, aby powyciągał pieniądze, bo nie miała gotówki. Oskarżony wyjaśnił, że zgodził się jej pomóc z uwagi na fakt, że w (...) prowadził budowę i dużo jeździł po mieście. Dodał, że chciał poznać M. N. (1), ale K. R. twierdziła, że on jest pijany, więc uznał, że szkoda na to czasu. Dodał, że K. R. czasem prosiła go kupno wódki i zagryzki. Pytała też o inwestycje w kryptowaluty, a on jej tłumaczył. Udostępnił jej też swoje konto kryptowalutowe, bo M. N. (1) nie mógł założyć takiego konta. W tym czasie zaproponował też inwestycję w kryptowaluty swojej partnerce. Po

paru dniach K. R. się wyprowadziła i zaczęła mieć do niego pretensje, że nie ma szybkiego zysku. Dodał też, że nie utrzymywał kontaktu z M. R. (1) od czasu, gdy dowiedział się że jest on recydywistą.

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem „oskarżony może swoje prawo do obrony realizować przez odmowę wyjaśnień, zaprzeczenie popełnienia zarzucanego mu czynu, złożenie wyjaśnień nieodpowiadających prawdzie. Taka obrona oskarżonego, choć nie ułatwia sądowi wykrycie prawdy materialnej, gdyż oskarżony nie ma obowiązku w tym zakresie, jest prawem oskarżonego i nie może być uznana, ani za okoliczność skutkującą negatywną ocenę postawy oskarżonego, ani za okoliczność obciążającą w zakresie dowodowym (jako poszlaka) lub przy wymiarze kary" (wyrok SN z dn. 6 września 1979 r. III KR 169/79). W ocenie Sądu twierdzenia oskarżonego zarówno z etapu postępowania przygotowawczego jaki i sądowego co do przebiegu zdarzeń będących przedmiotem postępowania są nieprawdziwe i nieodzwierciedlające rzeczywistego ich przebiegu. Wskazać

	<p>należy, że na etapie postępowania sądowego oskarżony twierdził, że w tym czasie nie było go w W., a na zakończenie postępowania sądowego zdecydował się składać wyjaśnienia, ale wyjaśnienia te pozostają w sprzeczności nie tylko z zeznaniami pokrzywdzonego i wyjaśnieniami oskarżonej K. R., które to Sąd obdarzył walorem wiarygodności ze względów wskazanych powyżej, ale przede wszystkim z zapisami zabezpieczonych zapisów monitoringu, danych telekomunikacyjnych, danych bankowych, zeznaniami świadków A. S. (1) i M. S.. Ponadto zwrócić należy uwagę, że de facto oskarżony składając wyjaśnienia przed Sądem przedstawił przebieg zdarzenia, w jego ocenie najbardziej dla niego korzystny, starając się w sposób nieudolny dopasowywać je do zabezpieczonych dowodów oraz próbując zdyskredytować zeznania pokrzywdzonego M. N. (1) jak i wyjaśnienia K. R. z których wynika też, że jej ojciec był oczarowany osobą oskarżonego.</p>	
<p>- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1)</p>	<p>Sąd także w zasadniczej części nie dał wiary wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego M. R. (1). Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego nie</p>	

przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz odmawiał składania wyjaśnień wskazując, że złoży je w późniejszym terminie. Również na etapie postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i pierwotnie odmówił składania wyjaśnień. W trakcie kolejnego przesłuchania oskarżony wyjaśnił, że w lutym 2020 r. wyszedł z więzienia i nie miał pojęcia, że jego córka K. R. utrzymuje kontakt z taki człowiekiem jak M. N. (1). Dodała, że parokrotnie widział u córki siniaki, ale ani córka ani żona nie chciały powiedzieć skąd te siniaki się wzięły. Po pewnym czasie się zorientował, bo M. N. (1) zaczął przychodzić do ich miejsca zamieszkania pijany. W związku z tym powiedział, że nie chce więcej go widzieć. Nigdy nie rozmawiał z M. N. (1). Dodał, że od początku był źle nastawiony do M. N. (1). Słyszał też rozmowy telefoniczne córki z M. N. (1), w trakcie których straszył on córkę, że porwie jej dziecko, a ją zabije. Nasiliło się to dodatkowo po jego porwaniu. Dodała, że jego też straszył, że go zabije. M. R. (1) również na etapie końcowym złożył wyjaśnienia. wówczas wyjaśnił, że widząc jak M. N. (1) traktuje jego córką postanowił się na

nim zemścić. Po ostatni pobiciu K. R. postanowił, że nie daruje M. N. (1) jego zachowania. Któregoś razu przyjechał nieznajomy z U., i zaproponował mu, że może się zemścić na M. N. (1). Przystał na to i wspólnie z tym nieznajomym pojechał do miejsca pobytu M. N. (1). Córka prosiła go, aby tego nie robił. W mieszkaniu oprócz M. N. (1) była jeszcze jedna nieznana osoba, spożywali alkohol, była kokaina. Z uwagi na prośby córki, aby dał spokój M. N. (1) też zaczął tam spożywać alkohol, wachać kokainę i usnął. Tam spędził jeszcze 1 dzień, po czym wrócił do domu. Następnie jeszcze po jakiś dwóch dniach zadzwonił do niego ten znajomy mojej córki, co wtedy po niego przyjechał, żeby jeszcze raz przyjechał do M. N. (1), że będzie kokaina, alkohol i żeby darował temu N. za to, że tą córkę bije, że oni już się dogadali. Jak wyjaśnił, zdecydował się tam jeszcze raz pojechać, żona wydzwoniła U., bo dowiedział się, że jest to w (...). Tam był dzień i noc, po czym wrócił do domu. Później się zorientował się, że żona i córka kontaktują się przez telefon tj. córka z K.. W związku z tym wszczął awanturę w domu, bo nie chciał, aby córka i R. K. zostali kochankami. Następnie dowiedział się, że rzekomo M. N. (1) został porwany, czy

pieniądze wzięte jakież.
Od żony zaś wie, że
M. N. (1) wydzwaniał
do niej, straszył ją,
podobnie jak i córkę.
Oskarżony zaprzeczył, aby
brał udział w porwaniu
M. N. (1) i nigdy
nie był w miejscu jego
zamieszkania. Podkreślił,
że na pewno nie
uczestniczył w tych
sprawach, co są w akcie
oskarżenia. Wcześniej zaś
nie składał wyjaśnień z
uwagi na dobro córki.

Oczywiście fakt złożenia
przez oskarżonego M.
R. (1) wyjaśnień
na końcowym etapie
postępowania nie może
zostać poczytany na
jego niekorzyść, bo to
oskarżony jak wskazano
już powyżej sam decyduje
w jaki sposób realizować
swoje prawo do obrony,
ale w ocenie Sądu
twierdzenia oskarżonego
co do przebiegu zdarzeń
będących przedmiotem
postępowania są
nieprawdziwe, nielogiczne
i nieodzwoiercedlające
rzeczywistego przebiegu
zdarzeń. Wyjaśnienia te
pozostają w oczywistej
sprzeczności z zeznaniami
pokrzywdzonego M. N.
(1), który w osobie
M. R. (1) rozpoznał
jednego z mężczyzn, którzy
go uprowadzili. Nadto
wyjaśnienia te są w całości
sprzeczne z wyjaśnieniami
K. R., którym Sąd dał
wiarę. Zauważyć należy,
że M. R. (1) wyjaśnił, że
nigdy nie był w pobliżu

	<p>miejsca zamieszkania pokrzywdzonego, ale to jego telefon logował się w pobliżu stacji (...) właściwych dla miejsca zamieszkania pokrzywdzonego w dniu 11 listopada 2020 r. Reasumując Sąd negatywnie zweryfikował wyjaśnienia oskarżonego w zakresie odnoszącym się do meritum sprawy. Wiarygodność wyjaśnień oskarżonego dezawuuje bowiem sprzeczność z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.</p>	
<p>- protokół oględzin pojazdu marki V. (...) nr rej. (...)</p>	<p>Dowód ten nie był przydatny do ustalenia stanu faktycznego.</p>	
<p>- protokół oględzin komputera przenośnego marki A. i H. należącego do M. O.</p>	<p>Dowód ten również nie był przydatny do ustalenia w sprawie stanu faktycznego</p>	
<p>- protokół oględzin telefonu komórkowego użytkowanego przez K. R.</p>	<p>Wobec faktu, że historia połączeń w tym telefonie rozpoczynała się do 04.12.2020 r, to również ten dowód nie był przydatny do ustalenia stanu faktycznego. .</p>	
<p>- protokół oględzin rzeczy telefonu komórkowego Samsung zabezpieczonego podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez M. O. i R. K. (k. 1015-1016)</p>	<p>Ten dowód również nie był przydatny do ustalenia w sprawie stanu faktycznego</p>	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I.	R. K., M. R. (1), K. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Branie zakładnika w rozumieniu art. 252 k.k., to bezprawne pozbawienie wolności wbrew woli osoby zatrzymanej. Przetrzymanie zakładnika oznacza utrzymywanie bezprawnego pozbawienia wolności.</p> <p>Przestępstwo z art. 252§1 k.k. ma miejsce gdy sprawca bierze lub przetrzymuje zakładnika w celu zmuszenia organu państwowego lub samorządowego, instytucji, organizacji, osoby fizycznej lub prawnej albo grupy osób do określonego zachowania się.</p> <p>W uzasadnieniu postanowienia z dnia 28 marca 2002 r. I KZP 3/02 (OSNKW 2002, z. 5-6, poz. 41), Sąd Najwyższy wskazał, że narusza</p>			

porządek publiczny „nie tylko „branie” lub „przetrzymywanie” zakładnika w celu zmuszenia organu państwowego lub samorządowego, instytucji, organizacji i osoby prawnej do określonego zachowania, lecz także „branie” lub „przetrzymywanie” zakładnika w celu zmuszenia do określonego zachowania osoby fizycznej. Ustawodawca nie czyni przy tym dystynkcji między osobą fizyczną z pozostałymi podmiotami wymienionymi w treści art. 252§1 k.k. Przepis określony w art. 252§1 k.k. zawsze będzie się łączyło z pozbawieniem wolności osoby będącej zakładnikiem...”. W myśl cytowanego orzeczenia „branie” zakładnika - w rozumieniu art.252§1 k.k.- to pozbawienie wolności jakiejś osoby wbrew jej woli. „Przetrzymywanie” zakładnika oznacza utrzymanie bezprawnego pozbawienia wolności „wziętego” już zakładnika. Czyn określony w art.252§1 k.k. podobnie jak przestępstwo stypizowane w art.189 k.k. obejmuje swoim zakresem pozbawienie człowieka wolności. w odniesieniu do obu przestępstw pozbawienie wolności człowieka jest czynnością sprawczą. Różnica między dyspozycjami obu tych

przepisów sprowadza się do określenia celu, do którego sprawca zmierza. Celem sprawcy przestępstwa określonego w art. 252§1 k.k. jest "zmuszenie" do określonego zachowania się wskazanych w tym przepisie podmiotów. Dla bytu przestępstwa określonego w art. 189 k.k. cel ten jest obojętny. Tak więc, bezprawne pozbawienie wolności w innym celu niż wskazany w dyspozycji art.252§1 k.k., stanowi przestępstwo określone w art.189 k.k.

Warunkiem odpowiedzialności za przestępstwo rozboju z art. 280 k.k. jest dążenie sprawcy do zaboru rzeczy (kradzieży) poprzez użycie przemocy wobec osoby lub groźby natychmiastowego jej użycia, bądź doprowadzenie pokrzywdzonego do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Zatem dla bytu przestępstwa określonego w art. 280 k.k. niezbędne są dwa elementy pozostające z sobą w ścisłym związku, a mianowicie przemoc wobec osoby lub

choćby groźba natychmiastowego jej użycia albo też doprowadzenie ofiary do stanu nieprzytomności lub bezbronności oraz zabór rzeczy celem jej przywłaszczenia. Ten

ścisły związek z tymi dwoma elementami działania skierowanego przeciwko różnym dobrom (zamach na osobę, zamach na mienie) polega na tym, że zamach na człowieka jest tu tylko środkiem do realizacji głównego celu, jakim jest zabór mienia; środek ten sprawca stosuje po to, aby dokonać zaboru mienia (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dn. 22.08.1975 r. V KR 120/75, OSNKW 1975, nr 12, poz. 163, wyrok Sądu Najwyższego z dn. 10.03.1983 r., I KR 36/83, niepubl.).

Użycie przemocy wobec osoby polega na fizycznym i bezpośrednim oddziaływaniu na ciało człowieka, ukierunkowanym na przełamanie lub uniemożliwienie oporu.

Jest użyciem przemocy wobec osoby w rozumieniu komentowanego przepisu nawet zastosowanie niewielkiej siły fizycznej, odpowiadającej naruszeniu nietykalności cielesnej, jeżeli zastosowanie jej prowadzi do przełamania woli pokrzywdzonego (wyrok SA w Krakowie z dnia 13 grudnia 1994 r., II AKr 189/94, OSA 1995, z. 4, poz. 19; Michalski (w:) Wąsek II, s. 824).

Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem

umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych, jakie można popełnić jedynie w zamiarze bezpośrednim, którego wykazanie jest niezbędne do przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej. Czynność sprawcza polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym. Doprowadzenie należy tu rozumieć jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do jego mienia. Sposób wprowadzenia w błąd może być rozmaity. Zamierzony cel sprawcy może być osiągnięty przy użyciu słowa, dokumentów lub innych przedmiotów bądź zachowania się sprawcy. Podstępne zabiegi mogą ograniczyć się nie tylko do jednokrotnego kłamstwa, ale mogą też wiązać się z całą gamą zachowań (w tym zaniechań) mających na celu wywołanie błędu pokrzywdzonego lub utrzymanie go w błędzie. Podstępne zabiegi mogą występować obok okoliczności prawdziwych lub mogą być powiązane z zatajeniem pewnych, istotnych okoliczności. Wprowadzeniem w błąd może być więc każde zachowanie powodujące błędną ocenę rzeczywistości adresata

tych podstępnych zabiegów. Obojętne jest, czy pokrzywdzony mógł sprawdzić prawdziwość twierdzeń sprawcy, czy mógł wykryć błąd przy dołożeniu znikomej nawet staranności.

Łatwowierność pokrzywdzonego nie wyłącza karygodności wprowadzenia go w błąd. (vide: wyrok SA w Krakowie z 20.10.2011 r., II AKa 145/11, OSA 2012, nr 12, poz. 3-39).

Z kolei art. 294 § 1 k.k. wprowadza obostrzenie odpowiedzialności sprawcy, który dopuszcza się jednego z enumeratywnie wymienionych w tym artykule przestępstw, w tym przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., w stosunku do mienia znacznej wartości. Zgodnie z art. 115 § 5 k.k. mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200.000 złotych.

Nadto dokonanie wypłat kartą płatniczą przez osobę nieuprawnioną, która weszła w posiadanie karty wbrew woli jej właściciela, stanowi bowiem przestępstwo kradzieży z włamaniem z art. 279§1 k.k. (vide: wyrok SN z dnia 22.03.2017r., III KK 349/16, OSNKW 2017/9/50).

Zastosowanie przepisu art.12§1 k.k. prowadzi do przyjęcia tożsamości czynu w rozumieniu art.11§1 k.k. jako podstawy kwalifikacji prawnej w sytuacji ewidentnej wielości zachowań (vide.: wyrok SN z dnia 26 marca 1999 r., IV KKN 28/99; postanowienie SA w Lublinie z dnia 12 września 2001 r., II AKo 161/01, OSA 2001, z. 12, poz. 90). Przesądza to, że w przypadku spełnienia przesłanek przewidzianych w art.12 k.k. sąd jest zobowiązany do powołania tego artykułu jako jednego z elementów wyznaczających podstawę kwalifikacji prawnej.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny opisany szczegółowo powyżej, Sąd uznał oskarżonych R. K., M. R. (1) i K. R. za winnych tego, że w okresie od 11 do 19 listopada 2020 roku w W. przy ul. (...) i przy Al. (...) oraz w innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dopuścili się wobec M. N. (1) czynu polegającego na zabraniu w celu przywłaszczenia rzeczy ruchomych w postaci telefonu marki X. (...)

o nieustalonej wartości i karty płatniczej wydanej przez (...) Bank (...) S.A. przy użyciu przemocy polegającej na ściskaniu jego szyi ramieniem i uciskaniu kolanem jego klatki piersiowej oraz przy użyciu gróźb pozbawienia życia, a także uzyskaniu w ten sposób kodu PIN do konta użytkownika w aplikacji mobilnej ww. banku, a następnie po zasłonięciu M. N. (1) twarzy workiem wzięli go i po skrępowaniu rąk plastikowymi opaskami w ww. okresie przetrzymywali w dwóch samochodach, a następnie przetrzymywali w lokalu mieszkalnym znajdującym się w W., przy ul. (...) po uprzednim przywiązaniu jego rąk i nóg linkami do łóżka i oklejeniu ich taśmą, w czasie którym M. R. (1) wielokrotnie uderzał go pałką teleskopową i raził prądem przy użyciu paralizatora, czym działali w celu zmuszenia M. N. (1) do przekazania im całości środków pieniężnych pozyskanych ze sprzedaży mieszkania położonego przy ul. (...) W., przy czym w okresie od 12 do 13 listopada 2020 r. wykorzystując dodatkowo uzależnienie M. N. (1) od siebie polecieli mu doprowadzenie S. N. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem znacznej wartości w postaci pieniędzy w kwocie 362 250,00 zł w

celu osiągnięcia przez sprawców korzyści majątkowej w ten sposób, że grożąc mu przecięciem ścięgien i obcięciem palców polecili mu nakłonienie S. N. do przelewu ww. środków poprzez wprowadzenie jej w błąd co do zamiaru wykorzystania ich na zakup mieszkania, w wyniku czego S. N. przełała w dniu 13 listopada 2020 r. ww. kwotę na rachunek M. N. (1) o numerze (...), a ponadto w okresie od 12 do 19 listopada 2020 roku posługując się kartą płatniczą, telefonem i kodem PIN uzyskanymi od M. N. (1) w wyniku zastosowania przemocy i groźby jej użycia zabrali z ww. rachunku w celu przywłaszczenia po uprzednim przełamaniu zabezpieczenia w postaci kodu PIN pieniądze w łącznej kwocie 479 125,30 zł, na które składała się kwota 478 955,30 zł z tytułu wypłat i przelewów, w tym przelewów na łączną kwotę 319 945, 30 zł na rachunek (...) w banku (...) w E. oraz kwota 170 zł z tytułu prowizji, przy czym zachowanie R. K. polegało na ujęciu M. N. (1) w dniu 11 listopada 2020 r. przy użyciu przemocy, pozbawienia go wolności, umieszczeniu go w samochodzie i transportowaniu pomiędzy poszczególnymi lokalizacjami, utworzeniu na jego dane rachunku w banku (...) w

E., wynajęciu lokalu, w którym pokrzywdzony był przetrzymywany i wykonaniu przelewów i wypłat z rachunku pokrzywdzonego, zachowanie M. R. (1) polegało na ujęciu M. N. (1) w dniu 11 listopada 2020 r. przy użyciu przemocy, pozbawieniu go wolności, umieszczeniu go w samochodzie i transportowaniu pomiędzy poszczególnymi lokalizacjami, wielokrotnym uderzeniu go pałą teleskopowa i rażeniu go prądem przy użyciu paralizatora, a także pilnowaniu go podczas gdy pokrzywdzony był pozbawiony wolności, zaś zachowanie K. R. polegało na nakłonieniu M. N. (1) do opuszczenia miejsca zamieszkania o uzgodnionej przez nią ze współsprawcami godzinie, co umożliwiło pozbawienie go wolności, a także na udzielaniu S. N. pomocy przy dokonywaniu w banku opisanego wyżej przelewu, czym sprawcy działali na szkodę M. N. (1) i S. N., przy czym M. R. (1) czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64§1 k.k. i odbyciu kary co najmniej roku pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 29 kwietnia 2014 roku do 28 kwietnia 2017 roku, orzeczonej wyrokiem Sądu

Rejonowego w Piasecznie z dnia 18 marca 2015 roku, sygn. akt II K 1026/14 za przestępstwo z art.282 k.k. w zb. z art. 280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k., to jest za winnych czynu z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.279§1 k.k. w zb. z art. 252§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k., zaś w odniesieniu do M. R. (1) czynu z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.279§1 k.k. w zb. z art. 252§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. w zw. z art.64§2 k.k.

Uwzględniając tym samym wnioski prokuratora i przyjmując, że zachowanie oskarżonych wyczerpywało znamiona przestępstwa z art.252§1 k.k., nie zaś z art.189§1 k.k., jak pierwotnie wskazał w akcie oskarżenia prokurator.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	II.	R. K.

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przepis art. 299 k.k. reguluje problematykę odpowiedzialności za udział w przestępstwie określanym nazwą „pranie pieniędzy”. Jego istota polega na podejmowaniu działań zmierzających do wprowadzenia do legalnego obrotu gospodarczego lub finansowego pieniędzy lub innych środków płatniczych, papierów wartościowych czy szerzej mienia pochodzącego z działalności przestępczej lub innych nielegalnych źródeł. Zakres art.299§1 k.k rozciąga się na określone w nim działania zmierzające do legalizacji lub ukrycia przedmiotów lub wartości majątkowych pochodzących z jakiegokolwiek czynu zabronionego. Istotne jest to, że przedmiotowe przestępstwo nie może istnieć samodzielnie, poprzedza je zawsze przestępstwo bazowe. Brzmienie art.299§1 k.k. daje więc podstawę do stwierdzenia, że dla uznania środków płatniczych za "brudne pieniądze" niezbędne i konieczne jest ustalenie, że pochodzą one z korzyści związanych z popełnieniem czynu</p>			

zabronionego.

Wymieniony przepis nie stwarza jednak wymogu pochodzenia „brudnych pieniędzy”. z czynu zabronionego, ale z korzyści związanych z jego popełnieniem. Chodzi zatem o taki ciąg zdarzeń, w którym został popełniony czyn zabroniony.

Przestępstwo z art.299§1 k.k. może zostać zrealizowane przez: przyjmowanie, przekazywanie za granicę, wywożenie za granicę, pomaganie do przenoszenia własności lub posiadania, podejmowanie innych czynności mogących udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia, miejsca umieszczenia, wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku wartości majątkowych, o których mowa w tym przepisie.

Stwierdzenie miejsca umieszczenia w/w środków oznacza możliwość ustalenia miejsca, w którym fizycznie znajdują się przedmioty pochodzące z przestępstwa, o którym mówi art. 299 § k.k. Natomiast wykrycie odnosi się do składników majątkowych, o których mowa w art. 299 § 1 nie zaś do przestępstw, z których one pochodzą. Wykrycie polega na ustaleniu

miejsca, w którym środki te są przechowywane (zdeponowane), co często oznacza ustalenie tożsamości podmiotu będącego ich dysponentem. Wykryciem jest także ustalenie wielkości korzyści majątkowej. Zajęcie może nastąpić bądź na podstawie orzeczenia sądu w postępowaniu karnym lub cywilnym, bądź na podstawie decyzji określonego organu administracyjnego lub komornika.

Uniemożliwienie zajęcia może polegać na przykład na ukryciu określonych przedmiotów, ich uszkodzeniu, obciążeniu, pozornym wyzbyciu się władztwa nad rzeczą, choćby nawet działania te nastąpiły po stwierdzeniu przestępnego pochodzenia zabezpieczanych w ten sposób „brudnych pieniędzy”.

Dla realizacji znamion art. 299 § 1 nie jest konieczne, by działanie sprawcy rzeczywiście udaremniło jedno ze zdarzeń określonych w tym przepisie. Działanie to musi jednak mieć typowo istotne znaczenie dla postępowania, które ma ustalić pochodzenie określonych przedmiotów, ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie przepadku.

Spożytkowanie przez sprawcę "owoców" własnego przestępstwa,

a zatem dysponowanie wprost z niego pochodzącymi korzyściami, zasadniczo nie podlega odrębnej ocenie prawnej. Sprawca taki ponosi odpowiedzialność karną za to działanie, realizujące znamiona czynu zabronionego, w wyniku którego wszedł w posiadanie tychże korzyści a dalsze z nich korzystanie stanowi czyn współukarany.

Odstępstwo od tej zasady wprowadza art. 299 § 1 k.k. typizujący przestępstwo określane praniem brudnych pieniędzy. Przepis ten penalizuje proceder legalizowania środków pochodzących z nielegalnych źródeł przez ich wprowadzenie do obrotu gospodarczego, którego bezpieczeństwo, na co wprost wskazuje usytuowanie tego przepisu w rozdziale XXXVI kodeksu karnego, stanowi główny przedmiot jego ochrony. Wprowadzenie do obrotu gospodarczego środków pieniężnych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, stanowi przestępstwo jednak tylko wówczas, gdy podejmowane w tym celu czynności mogą udaremnić lub znacznie utrudnić ich przestępcze pochodzenie. Tym samym, ani samo objęcie we władanie korzyści

pochoǳących z czynu zabronionego, ani ich wielkość, nie stanowią o realizacji jego znamion. Przepis art. 299 k.k. nie wymaga wprawǳie po stronie sprawcy podejmowanie szczególnych, spektakularnych wręcz ǳiałań, wymaga jednak wykazania wskazanego wyżej celu ǳiałania (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 29 marca 2019 r., sygn. akt II AKa 2/19.

Przenosząc powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy stwierǳić należy, że ǳiałania realizowane przez R. K. zmierzały do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierǳenia miejsca umieszczenia środków pieniężnych pochoǳących z przestępstwa, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przypadku.

Działania zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierǳenie przestępnego pochoǳenia wartości majątkowych, miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przypadku mogą być realizowane różnymi metodami. Jednym z bardziej znanych znawcom problematyki legalizacji korzyści majątkowych pochoǳących z przestępstwa jest tzw.

„pranie pieniędzy” z wykorzystaniem rachunku bankowego.

Charakterystyczne jest dokonywanie transakcji według schematu: przelewy-przelewy.

Wnikliwa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, iż właśnie taka metoda została wykorzystana przez oskarżonego.

Z poczynionych w sprawie ustaleń wynika, że już w pierwszych godzinach po pozbawieniu M. N. (1) wolności, oskarżony R. K. podjął nieudaną próbę utworzenia w kantorze (...) konta i portfela kryptowalutowego.

Następnie w dniu 16 listopada 2020 r. utworzył na jego dane portfel kryptowaluty BTC prowadzony w (...) Ltd z siedzibą w Wielkiej Brytanii, co umożliwiło mu założenie portfela powiązanego z rachunkiem bankowym prowadzonym przez (...) P. z siedzibą w E.. W związku z utworzeniem konta użytkownika na dane M. N. (1) otwarte zostało bankowe subkonto o numerze (...), powiązane z rachunkiem głównym o numerze (...) prowadzonym dla (...) Ltd. Następnie po zaksięgowaniu środków wpłaconych przez S. N., w dniach od 16 do 19 listopada 2020 r. R. K. wykonał na ww.

subkonto z rachunku M. K. 4 przelewy na łączną kwotę 319 945,30 zł, po ich przewalutowaniu na kwotę 69 000 Euro. Dokonanie tych przelewów na subkonto przypisane do konta użytkownika utworzonego dla M. N. (1) skutkowało zasileniem jego portfela prowadzonego w walucie f. (walutę fiducjarną), co z kolei umożliwiało wymianę tych pieniędzy na kryptowaluty. Przy użyciu ww. subkonta bankowego zasilone zostały portfele BTC: (...), (...), (...), a następnie w dniach 18-19 listopada 2020 r. całość środków zgromadzonych na ww. portfelach została przelana na portfel o adresie (...) prowadzony na rzecz R. K. przez (...) Sp. z o.o.

Analizując powyższy schemat przepływu środków finansowych stwierdzić zatem należy, że przyjęty model działania pozwolił na skuteczne utrudnienie, jeśli nie wręcz udaremnienie, wykrycia miejsca przechowywania środków pochodzących z przestępstwa i ich zajęcie. Nadto z wyjaśnień K. R. wynika, że zarówno ona jak i oskarżony M. R. (1) zaakceptowali, że środki pochodzące z przestępstwa zostaną zainwestowane przez R. K. w kryptowalutę.

Sąd przyjął, że przestępstwa z art.299§1

k.k. oskarżony R. K. dopuścił się sam, działając w warunkach czynu ciągłego określonego w art.12§1 k.k. i uznał go za winnego tego, że w okresie od 16 listopada 2020 r. do 21 lutego 2021 r. w nieustalonym miejscu na terenie Polski, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru posiadał środki płatnicze w postaci pieniędzy w kwocie 69 000 EUR pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego z art.280§1 k.k. w zb. z art.18§1 k.k. w zw., z art.286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 279§1 k.k. w zb. z art.252§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego na szkodę M. N. (1) i S. N., a ponadto środków tych używał oraz dokonywał ich transferów i konwersji w ten sposób, że ww. środki przelane z rachunku M. N. (1) na rachunek (...) w banku (...) w E. wymienił na kryptowalutę Bitcoin (BTC), a następnie za pośrednictwem portfeli BTC wygenerowanych w serwisie (...) powiązanych z ww. rachunkiem w dniach 18-19 listopada 2020 r. przelał kwotę 4,52205632 BTC, co stanowiło równowartość ok. 316 000 PLN, na portfel BTC o adresie (...), prowadzony dla siebie w kantorze kryptowalut (...) sp. z o.o., po

<p>czym przeprowadził dalsze operacje na ww. środkach, dokonując ich konwersji i wypłaty na rachunek (...) w (...) Banku (...) S.A., w wyniku czego znacznie utrudnił a częściowo uniemożliwił stwierdzenie przestępnego pochodzenia ww. środków, ich wykrycie i zajęcie, to jest za winnego czynu z art.299§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	IV.	M. R. (1)
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Czyn z art.245 k.k. popełnia ten, kto używa przemocy lub groźby bezprawnej w celu wywarcia wpływu na świadka, biegłego, tłumacza, oskarżyciela albo oskarżonego lub w związku z tym narusza jego nietykalność cielesną. Zgodnie z tezą zawartą w post. Sądu Najwyższego z dn. 7.01.2009 r. sygn. IV KK 225/08 (publ. OSNKW 2009/6, poz. 44), „Świadkiem w rozumieniu art.245 k.k. jest zarówno osoba, która złożyła zeznania, została powołana albo wezwana do ich złożenia, jak również osoba, która była świadkiem czynu i posiada</p>			

wiadomości potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy".

M. N. (1) był zatem osobą spełniającą kryteria „świadka” o którym mowa w art. 245 k.k. Kierowane wobec niego groźby pozbawienia życia jego oraz jego matki S. N. były oczywiste i wzbudziły u niego obiektywnie uzasadnioną, realną obawę, że mogą być spełnione. Groźby te były kierowane przez oskarżonego M. R. (1) w czasie, gdy pokrzywdzony był przez niego pozbawiony wolności w celu zaniechania przez niego złożenia zawiadomienia o przestępstwie popełnionym na jego oraz jego matki szkodę. Zachowania oskarżonego podjęte były w krótkich odstępach czasu w okresie od 12 listopada do 19 listopada 2020 r., wobec tego samego pokrzywdzonego, więc zasadnym było przypisanie M. R. (1) popełnienia przestępstw w warunkach art.12§1 k.k, a wobec faktu, że M. R. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu po odbyciu w okresie od 29 kwietnia 2014 roku do 28 kwietnia 2017 roku, kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 18 marca 2015 roku, sygn. akt II K 1026/14 za przestępstwo z art.282 k.k. w zb. z art. 280§1

<p>k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k., również przypisanie, że oskarżony działał w warunkach art.64§1 k.k.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	III.	M. O.
<p>Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>M. O. została uniewinniona od zarzutu popelnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od 16 listopada</p>			

2020 r. do 21 lutego 2021 r. w nieustalonym miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. posiadała środki płatnicze w postaci pieniędzy w kwocie 69 000 EUR pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego z art.280§1 k.k. w zb. z art.18§1 k.k. w zw., z art.286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 279§1 k.k. w zb. z art.189§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego na szkodę M. N. (1) i S. N., a ponadto środków tych używali oraz dokonywali ich transferów i konwersji w ten sposób, że R. K. ww. środki przelane z rachunku M. N. (1) na rachunek (...) w banku (...) w E. wymienił na kryptowalutę Bitcoin (BTC), a następnie za pośrednictwem portfeli BTC wygenerowanych w serwisie (...) powiązanych z ww. rachunkiem w dniach 18-19 listopada 2020 r. przelał kwotę 4,52205632 BTC, co stanowiło równowartość ok. 316 000 PLN, na portfel BTC o adresie (...), prowadzony dla siebie w kantorze kryptowalut (...) sp. z o.o., po czym przeprowadził dalsze operacje na ww. środkach, dokonując ich konwersji i wypłaty na rachunek (...) w (...) Banku (...) S.A. oraz przekazując środki płatnicze w postaci kryptowaluty Bitcoin w licznie 1,09270826 BTC,

co stanowiło równowartość 74 793,80 PLN, na portfel BTC o adresie (...) prowadzony dla M. O. przez kantor kryptowalut (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., zaś M. O. przyjęła ww. środki płatnicze na ww. portfel oraz dokonała konwersji części ww. kwoty, tj. 0,85749256 BTC na złote (PLN) i jej wypłaty na rachunek (...) w (...) Banku (...) S.A., w wyniku czego znacznie utrudnili, a częściowo uniemożliwili stwierdzenie przestępnego pochodzenia ww. środków, ich wykrycie i zajęcie, tj. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art.299§1 k.k.

Po dokonaniu szczegółowej analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, że zachowanie inkryminowane oskarżonej M. O. nie zostało jej udowodnione. Tymczasem, podstawą wyroku skazującego mogą być wyłącznie fakty, które zostały udowodnione. Udowodnienie zaś oznacza taki stan, w którym fakt przeciwny dowodzonemu jest realnie niemożliwy lub wysoce nieprawdopodobny. Dopóki przeciwieństwo tego faktu nie może zostać wykluczone, dopóty nie można przyjąć, że został on udowodniony. Udowodnienie przy tym następuje wówczas, gdy przeprowadzone dowody

są obiektywnie
przekonywalne i wywołują
subiektywnie przekonanie
Sądu o zaistnieniu danego
faktu, czyli o prawdziwości
ustaleń. Wydanie wyroku
skazującego w oparciu
o posiadany materiał
dowodowy stanowiłoby w
ocenie Sądu oczywistą
obrazę zasady
domniemania niewinności
i zasady obiektywizmu.
Zważywszy na powyższe,
jak to zostało wykazane
w toku postępowania
sądowego, brak jest
jednoznacznych i nie
budzącego wątpliwości
dowodów w zakresie
sprawstwa M. O.
w zakresie zarzucanego
jej czynu. Rozstrzygając
przedmiotową sprawę Sąd
miał na względzie również,
że zawsze wszelkie
wątpliwości w zakresie
ustaleń faktycznych
powinny być wyjaśnione
i usunięte przez
wszechstronną inicjatywę
dowodową organu
procesowego i gruntowną
analizę całego dostępnego
materiału dowodowego.
Dopiero wtedy, gdy po
wykorzystaniu wszelkich
istniejących możliwości
wątpliwości te nie
zostaną usunięte, należy
je wytłumaczyć w
sposób korzystny dla
oskarżonego (vide wyrok
Sądu Najwyższego z
dnia 25.06.1991 r., WR
107/91, opubl. OSNKW
1992, nr 1, poz.
14). Zatem bezsprzecznie,
wina oskarżonej powinna
bezsprzecznie zostać ustalona

na podstawie nie budzących wątpliwości ustaleń faktycznych co do okoliczności dokonania przestępstwa. W aspekcie powyższego, konstatować należy, iż na gruncie przedmiotowej sprawy, konsekwencją wynikającą z zasady domniemania niewinności jest konieczność wydania wyroku uniewinnającego nie tylko z powodu całkowitego obalenia oskarżenia (gdy oskarżony jest niewinny), ale również i wtedy, gdy oskarżenie nie zostało dostatecznie udowodnione ze względu na występujące wątpliwości. Oznacza to, że udowodnienie winy oskarżonemu musi być całkowite, pewne i wolne od wątpliwości (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.02.1999 r., V KKN 362/097, opubl. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8, poz 11).

W tym miejscu wskazać należy, że oskarżona M. O. konsekwentnie nie przyznawała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, zaś jedynym dowodem jej winy, na którym oparto oskarżenie, w ocenie Sądu było odrzucenie przez prokuratora wyjaśnień oskarżonej jako niewiarygodnych tylko na tej podstawie, że nie odpowiadały logice autora aktu oskarżenia. Powyższe w ocenie Sądu nie jest dowodem winy oskarżonej w zakresie zarzucanego

jej czynu. Wskazać należy, że z zeznań żadnego z przesłuchanych świadków nie wynika, aby oskarżona M. O. miała wiedzę o popełnieniu na szkodę M. N. (1) i S. N. przestępstwa. Również oskarżona K. R. wyjaśniła, że M. O. nie miała w tym zakresie żadnej wiedzy. Prokurator nie przedstawił żadnego dowodu obalającego wyjaśnienia oskarżonej M. O., iż oszczędności w kwocie 70.000 zł trzymała w domu. Z zeznań przesłuchanych świadków, tj. U. O. czy też koleżanek oskarżonej wynika, że M. O. pracowała, miała środki finansowe i lubiła mieć pieniądze. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, że zdecydowała się ona zainwestować posiadane oszczędności w bitcoiny, bo jej partner R. K. mówił jej, że zna się na takich inwestycjach i mogą one przynieść znaczne zyski (analiza postępowania R. K. w zakresie przypisanego mu czynu dowodzi, że faktycznie posiada on wiedzę o inwestycjach w kryptowaluty). Faktycznie też jak się przeanalizuje rok 2020 to był to rok kiedy inwestycje w kryptowaluty przynosiły bardzo duże zyski i bardzo dużo osób- nie mając żadnej praktycznej wiedzy o kryptowalutach- inwestowało posiadane środki w kryptowaluty licząc na szybki i duży zysk. Zdecydowana większość znała też tylko

jedną kryptowalutę – bitcoin, bo o niej było najwięcej doniesień medialnych. Wiedza ta jest powszechna. Tym samym zachowanie oskarżonej nie może być uznane za „skrajnie nieracjonalne” jak wskazuje prokurator. Istotnym jest też, że konto kryptowalutowe założone przez M. O. zostało pozytywnie zweryfikowane. W ocenie Sądu o prawdziwych intencjach oskarżonej świadczy też jej zachowanie w momencie, kiedy jej konto kryptowalutowe zostało zablokowane. Nie miała ona żadnych podejrzeń jaka może być tego przyczyną, rozpoczęła wyjaśnianie tego. W tym miejscu należy zadać sobie pytanie czy tak postępuje osoba, która wie, że środki na tym koncie pochodzą z przestępstwa? W ocenie Sądu nie. Istotnym w przedmiotowej sprawie jest też to w jaki sposób oskarżona postrzegała swojego partnera R. K.. Z wyjaśnień jej, jak też z zeznań przesłuchanych na wniosek obrońcy oskarżonej świadków wynika, że R. K. odbierany był jako osoba niekarana, która pracowała w Niemczech i w związku z tym ma tam wiarygodność, na terenie Polski prowadzi firmę budowlaną, zatrudnia pracowników. Ponadto jak wyjaśniała oskarżona, R. K. przebywając na terenie

Niemiec czynił inwestycje w kryptowaluty, a także twierdził, że otrzymał zaległe wynagrodzenia. W tych realiach nie sposób uznać, że przyjmując na swój portfel kryptowalutowy środki od R. K. mogła mieć wątpliwości co do ich legalnego pochodzenia. Zatem również brak było podstaw do rozważania odpowiedzialności M. O. pod kątem wyczerpania znamion przestępstwa z art.292§1 k.k. Istotnym jest także to, że portfel kryptowalut prowadzony na rzecz M. O. po raz pierwszy został użyty w dniu 09 grudnia 2020 r., kiedy to w dwóch transzach z portfela R. K. zostały przelane do portfela M. O. środki w łącznej kwocie 1,09270826 BTC, co stanowiło równowartość ok. 74 793,80 zł, zatem kwotę zbliżoną do kwoty, która jak wyjaśniała oskarżona przekazała R. K..

Sąd zatem, ponownie podkreślając, że w sprawie istotne są dowody, bo w oparciu o dowody orzeka, uznał za zasadne uniewinnienie oskarżonej M. O. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art.299§1 k.k.

4. **KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i**

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. K., M. R. (1), K. R.	I, II, IV	I, II, IV	<p>Zgodnie z art.53 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie pokrzywdzonego.</p> <p>Stwierdzić należy, że wszystkim oskarżonym</p>

można przypisać winę, albowiem są osobami dorosłymi, znającymi podstawowe normy obowiązujące w społeczeństwie.

Sąd odnośnie oskarżonych R. K. i M. R. (1) uwzględnił w szczególności ich dominującą rolę w popełnieniu przestępstwa na szkodę M. N. (2), dotychczasowy sposób życia i konflikty z prawem – M. R. (1) przypisanego mu w pkt I wyroku czynu dopuścił się w warunkach art.64§2 k.k, zaś w pkt IV w warunkach art. 64§1 k.k. K. R. nie była natomiast karana sędownie.

W ocenie Sądu wymierzone oskarżonym za przypisane im przestępstwa kary w wymiarze:

1.R. K. za czyny: z pkt I 6 lat pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych określając wysokość stawki na kwotę 50 zł, z pkt II kara 1 roku pozbawienia wolności i kara grzywny w w wysokości 100 stawek dziennych określając wysokość stawki na kwotę 50 zł,

2. M. R. (1) za czyny: z pkt I 6 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych określając wysokość stawki na kwotę 50 zł, z

pkt IV kara 6 miesięcy
pozbawiania wolności,

3. K. R. za czyn z pkt I kary
3 lat pozbawienia wolności
i grzywny w wysokości
100 stawek dziennych
ustalając wysokość jednej
stawki na kwotę 50 zł,

są karami adekwatnymi
do stopnia zawinienia
oskarżonych, ich
dolegliwość nie przekracza
stopnia winy, są one
przy tym współmierne
do stopnia społecznej
szkodliwości

popelnionych
przestępstw. Zdaniem
Sądu nie zachodzą w
przypadku oskarżonych
żadne okoliczności
limitujące winę. Sąd
nie stwierdził żadnych
okoliczności łagodzących.

Oskarżeni wspólnie
zaplanowali popełnienie
przypisanego im w I
przestępstwa w ramach
podziału ról, ich działania
było ukierunkowane na
uzyskanie korzyści
majątkowej „pod pozorem
zemsty za niestosowne
zachowanie M. N. (1)
wobec K. R.”. Sąd
jednak nie dał wiary
wyjaśnieniom oskarżonej
K. R., że jej działanie było
głównie ukierunkowane
na „danie nauczki
pokrzywdzonemu”.

Stopień społecznej
szkodliwości
popelnionych przestępstw
przypisanych
poszczególnym
oskarżonym był znaczny,
co wynika z charakteru

naruszonych dóbr
chronionych prawem.
Zdaniem Sądu,
wymierzone oskarżonym
kary pozbawienia wolności
są sprawiedliwym
prawnokarnym
następstwem
popelnionych przez
oskarżonych przestępstw.
Kara zdaniem Sądu
winna oddziaływać na
świadomość społeczną i
ukazać, że tego rodzaju
czyny będą spotykały
się z surową represją.
Tym samym wymierzone
kary, izolując sprawców,
pozwolą spełnić cele także
w zakresie prewencji
ogólnej oraz kształtowania
świadomości prawnej
społeczeństwa.

Sąd ostatecznie doszedł
również do przekonania,
że wobec K. R. nie
zachodzą przesłanki do
zastosowania
nadzwyczajnego
złagodzenia kary
określone w art. 60
kk. Przywołać w tym
miejscu należy wyrok Sądu
Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 23 września 2021
r. , wydany w sprawie
o sygn. II AKa 1/21
cyt: „ Ujawnienie w
rozumieniu art. 60 § 3
k.k. oznacza przekazanie
takich informacji, które
według wiedzy
informującego nie były
znane dotychczas
organowi powołanemu
do ścigania przestępstw.
Dla zmaterializowania się
sytuacji przewidzianej w
art. 60 § 3 k.k., sprawca

przestępstwa obowiązany jest przedstawić wszystkie znane mu istotne okoliczności sprawy, zaś informacje ich dotyczące nie mogą być przez sprawcę dozowane poprzez podawanie w trakcie kolejnych przesłuchań nowych istotnych informacji, zwłaszcza w miarę jak sprawca uświadamia sobie, że informacje te są już znane organowi prowadzącemu postępowanie”. Analiza treści wyjaśnień złożonych przez oskarżoną K. R. w połączeniu ze zgromadzonym materiałem dowodowym jednoznacznie wskazuje, że przekazane przez nią informacje były już znane organom ścigania. Uwzględniając zaś rolę K. R. w całym zdarzeniu, Sąd doszedł jednak do przekonania, że należało wymierzyć oskarżonej minimalną karę wg. ustawowego zagrożenia.

Uwzględniając fakt, że oskarżenie działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za przypisane im czyny (za wyjątkiem czynu z art.245 k.k. przypisanego M. R. (1)) Sąd obok kar pozbawienia wolności dodatkowo wymierzył oskarżonym kary grzywny na zasadzie art.33§2 k.k. w wyżej wskazanych rozmiarach.

M. R. (1), R. K.	V, VI	I, II i III	<p>Sąd wymierzył oskarżonym R. K. i M. R. (1) za przypisane im przestępstwa odpowiednio kary łączne: R. K. karę 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 150 stawek ustalając wysokości 1 stawki na kwotę 50 zł, a M. R. (1) karę 7 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając poszczególnym oskarżonym karę łączną w wyżej wskazanym rozmiarze, Sąd wziął pod uwagę charakter popełnionych czynów, działania z niskich pobudek, użycie podobnych sposobów i dążenie do jednolitego celu tj. osiągnięcia korzyści majątkowej, jak też popełnienie przypisanych przestępstw w krótkich odstępach czasu. Orzeczone kary łączne pozbawienia wolności w ocenie Sądu są adekwatne do przypisanych oskarżonym przestępstw, jak też uwzględniają fakt popełnienia przez M. R. (1) przypisanych mu przestępstw w warunkach art.64§2 k.k. i art.64§1 k.k.</p>
M. R. (1), R. K., K. R.	VIII.	I.	<p>Ponadto na podstawie art. 46§1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonych R. K., M. R. (1) i K. R. solidarny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz S. N. kwoty 362 250 (trzysta sześćdziesiąt</p>

			dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt złotych) zł, a na rzecz M. N. (1) kwoty 116 875,00 (sto szesnaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt pięć złotych) zł.
5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. K., M. R. (1), K. R.	VIII, IX, X	IV, V, I	<p>Na podstawie art.63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego R. K. kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 01 kwietnia 2021 roku godz. 06:10 do dnia 26 maja 2023 roku.</p> <p>Na podstawie art.63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. R. (1) kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 01 kwietnia 2021 roku godz. 06:00 do dnia 26 maja 2023 roku.</p> <p>Na podstawie art.63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonej K. R. kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonej okres zatrzymania od dnia 01 kwietnia 2021 roku</p>

			godz. 06:00 do dnia 02 kwietnia 2021 roku.
M. R. (1)	XI.		Ponadto na podstawie art. 44§2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowód rzeczowych z dnia 03.01.2020 r. w postaci pałki teleskopowej koloru czarnego z pokrowcem.
R. K.	XII, XIII.	I.	Na podstawie art.230§2 k.p.k. Sąd zwrócił oskarżonemu R. K. dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowego marki S. (...), zaś A. S. (1) dowód rzeczowy w postaci umowy najmu lokalu mieszkalnego, uznając tym samym że dowody te są zbędne dla postępowania.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
XIV.	Na podstawie art. 618§1 pkt 11 k.p.k. Sąd – uwzględniając ilość rozpraw, w której brał udział obrońca- zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. kwotę 6715, 80 zł (sześć tysięcy siedemset piętnaście złotych 80/00 groszy), w tym stawka podatku VAT, tytułem pomocy prawnej udzielanej oskarżonej K. R. z urzędu.	
XV.	Na podstawie art.618§1 pkt 11 k.p.k Sąd - uwzględniając ilość rozpraw, w której brał udział obrońca- zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. A. D. kwotę 6420,60 zł (sześć tysięcy czterysta dwadzieścia złotych 60/00 groszy), w tym stawka podatku VAT, tytułem pomocy prawnej udzielanej oskarżonemu M. R. (1) z urzędu.	
XVI.	Na podstawie art. 624§1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych R. K., M. R. (1) i K. R. od ponoszenia kosztów sądowych i opłaty, zaś na podstawie art. 632 k.p.k. kosztami sądowymi w części uniewinniającej oskarżoną M. O. obciążył Skarb Państwa. Zwalniając oskarżonych R. K. oraz M. R. (1) od ponoszenia	

kosztów sądowych Sąd uwzględnił fakt, że ww. oskarżeni są pozbawienie wolności i tym samym aktualnie nie osiągają żadnych dochodów, jak też miał na uwadze wymiar orzeczonych w stosunku do nich kar łącznych. Natomiast w zakresie zwolnienia od ponoszenia kosztów sądowych oskarżonej K. R. Sąd uwzględnił fakt, że jest ona osobą bezrobotną, posiadającą na utrzymaniu niepełnosprawne dziecko, jak też wymiar orzeczonej wobec niej kary pozbawienia wolności.

7. Podpis

SSO Agnieszka Brygidyr-Dorosz